

**ПРИМІТКИ ДО РІЧНОЇ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ
ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ
«КРЕДОЛІЗИНГ» ЗА 2024 РІК.**

1. ІНФОРМАЦІЯ ПРО ТОВАРИСТВО

Повне найменування юридичної особи та скорочене у разі його наявності

Товариство з обмеженою відповідальністю «КРЕДОЛІЗИНГ»

Ідентифікаційний код юридичної особи

44337826

Місцезнаходження юридичної особи

79026, м. Львів, вул. Сахарова, буд. 78

Перелік засновників (учасників) юридичної особи станом на 31.12.2024 року

АТ КРЕДОБАНК (частка 100%, 35 000 тис. грн.)

Дані про розмір статутного капіталу станом на 31.12.2024 року.

Розмір (грн.): 35 000 000.00

Види діяльності

Код КВЕД 64.99 Надання інших фінансових послуг (крім страхування та пенсійного забезпечення), н. в. і. у. (основний)

Код КВЕД 64.19 Інші види грошового посередництва

Код КВЕД 64.91 Фінансовий лізинг;

Код КВЕД 64.92 Інші види кредитування

Середньооблікова кількість працівників станом на 31.12.2024 року.

12 осіб

Голова правління

Рябуха Ольга Іванівна

Дата та номер запису в Єдиному державному реєстрі про проведення державної реєстрації юридичної особи – у разі, коли державна реєстрація юридичної особи була проведена після набрання чинності

Законом України "Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців"

Дата запису 27.08.2021

Номер запису 1 00 4151 02 00000 54260

Основними цілями Товариства є отримання прибутку від надання фінансових послуг.

Предметом діяльності Товариства є:

- надання послуг фінансового лізингу.

Станом на 31.12.2024 року Товариство має наступну ліцензію:

- надання послуг з фінансового лізингу (строк дії ліцензії необмежений);

2. ОПЕРАЦІЙНЕ СЕРЕДОВИЩЕ

24 лютого 2022 російські війська почали вторгнення в Україну. 2024 рік - рік продовження повномасштабної війни росії проти України. Цей фактор є основним драйвером, який впливає на операційне середовище.

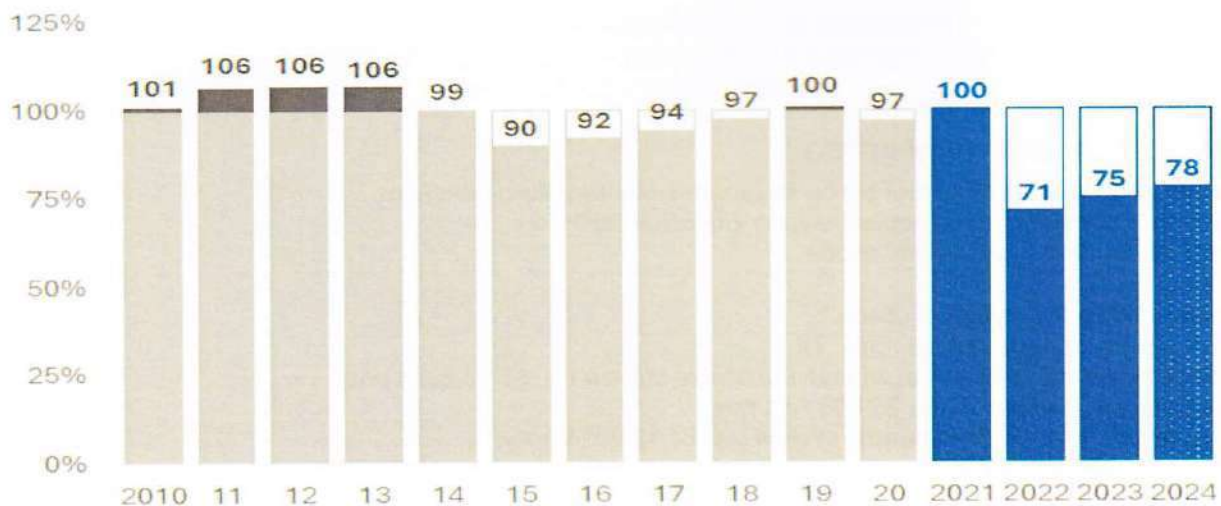
Лише прямі збитки від війни для України перевищили 200 млрд USD, а загальні 1 трлн USD.

Війна на території держави – це, як правило, економічний колапс. Та Україна до останнього часу доводила, що зможе вистояти економічно і фінансово. Вистояла банківська система, уряд продовжував платити пенсії та зарплати, гривня девальвувала, але не втратила ролі головного засобу платежу.

Макроекономіка

ВВП

ВВП все ще на понад 20% нижчий, ніж у 2021 році. Після спаду на 28,8% у 2022 році економіка відновилася на 5,3% у 2023 році та приблизно на 4% у 2024 році. Покращення логістики та розвиток оборонної промисловості позитивно вплинули на відновлення.

Реальний ВВП у цінах 2021 року, % від ВВП 2021 року

Відновлення економіки поступово сповільнюється. У 2024 щоквартальне зростання відносно 2021 було нижчим, ніж у 2023 році. Відновлення економіки відбувалося повільніше, зокрема, через те, що минув ефект низької бази порівняння, а високі бюджетні дефіцити стали нормою.

Ділові очікування

У 2024 році ділові очікування досягли найвищого рівня з початку повномасштабної війни, але більшу частину року залишалися негативними.

Зовнішня торгівля

У 2024 році експорт товарів зріс на 15% до \$41,7 млрд. На аграрні продукти припало \$20,9 млрд — 50% всього експорту. Гірничо-металургійний комплекс відповідав за \$6,9 млрд (17%) експортних надходжень, харчова промисловість - \$3,7 млрд (9%), і машинобудування \$3,6 млрд (9%). Експорт цукру сягнув 750 кт (\$420 млн) - це найбільший показник із 1997 року, коли почали зводити статистику.

Сукупний імпорт у 2024 році зріс на 11%, сягнувши \$70,7 млрд. Основні товари: нафта і нафтопродукти - \$6,8 млрд (10%), пасажирські авто - \$4,4 млрд (6%), медикаменти - \$2,0 млрд (3%), мобільні телефони - \$1,3 млрд (2%), добрива - 1,2 млрд (2%) та дрони - 1,1 млрд (2%).

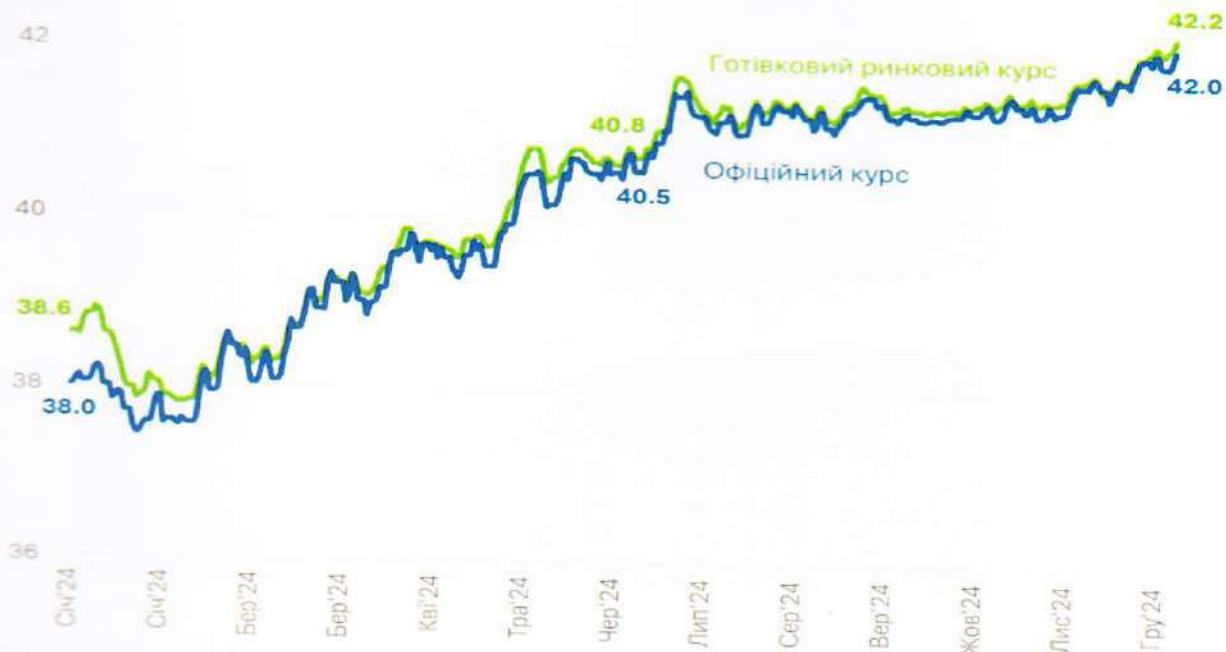
Експорт послуг у 2024 році сягнув \$15,6 млрд (+4% р/р). Експорт ІТ-послуг впав на 5% до \$5,8 млрд, Транспортні послуги зросли на 9% до \$3,8 млрд. З цього обсягу вантажні перевезення склали \$2,4 млрд, а трубопровідні - \$1,2 млрд. 1 січня завершилася дія угоди про транспортування російського газу територією України. Це вплине на експорт транспортних послуг у 2025 році.

Монетарний та фінансовий сектори

Гривня

У 2024 році гривня поступово знецінювалася через зростання попиту на іноземну валюту. НБУ дотримувався політики керованої гнучкості, тому на обмінний курс впливали як валютні інтервенції, так і ринкові чинники. Розрив між готівковим та офіційним курсами залишався на рівні близько 1%, що свідчить про стабільність ринку.

НБУ відіграє центральну роль у стабілізації валютного ринку. Він врівноважує попит і пропозицію на готівкову та безготівкову валюту, причому на безготівкові операції припадає 59% продажу та 87% купівлі валюти. У 2024 році щомісячний дефіцит іноземної валюти залишався на рівні близько \$2,5 млрд.

Офіційний та ринковий курси валют у 2024 році, грн/\$

Протягом 2024 року НБУ вживав заходи для стабілізації валютного ринку, збільшивши чистий продаж іноземної валюти. Загальний обсяг чистого продажу у 2024 році сягнув \$34,8 млрд, що є найвищим показником за останні 12 років і перевищує рівень 2022-2023 років.

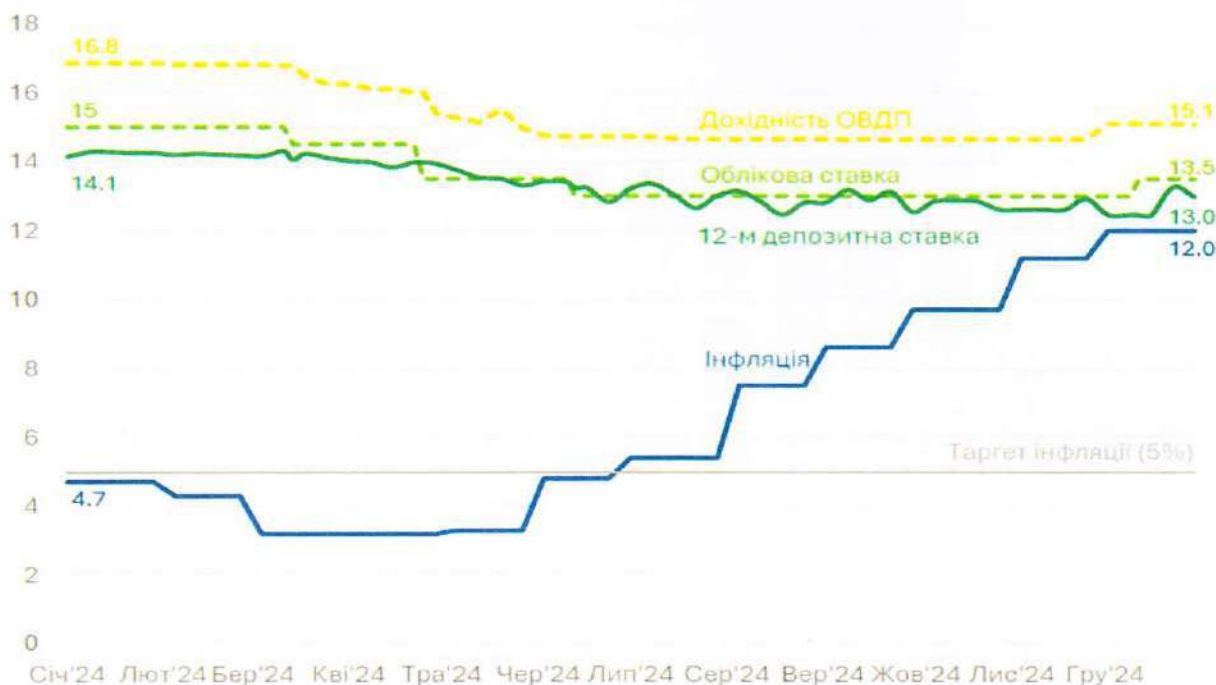
Інфляція

У другій половині року інфляція прискорилася. На початку 2024 року вона залишалася нижчою за ціль 5%, але до грудня стабільно зростала до 12%/р.

НБУ скоригував облікову ставку у відповідь на інфляційний тиск. Стартувавши з 15% у 2024 році, НБУ поступово знизив її до 13% у червні. Ставка залишалася незмінною до середини грудня, коли її підвищили до 13,5% через зростання інфляції.

Ринкові ставки відповідали змінам монетарної політики. Інші ставки рухалися за обліковою ставкою та залишалися стабільними у другій половині 2024 року.

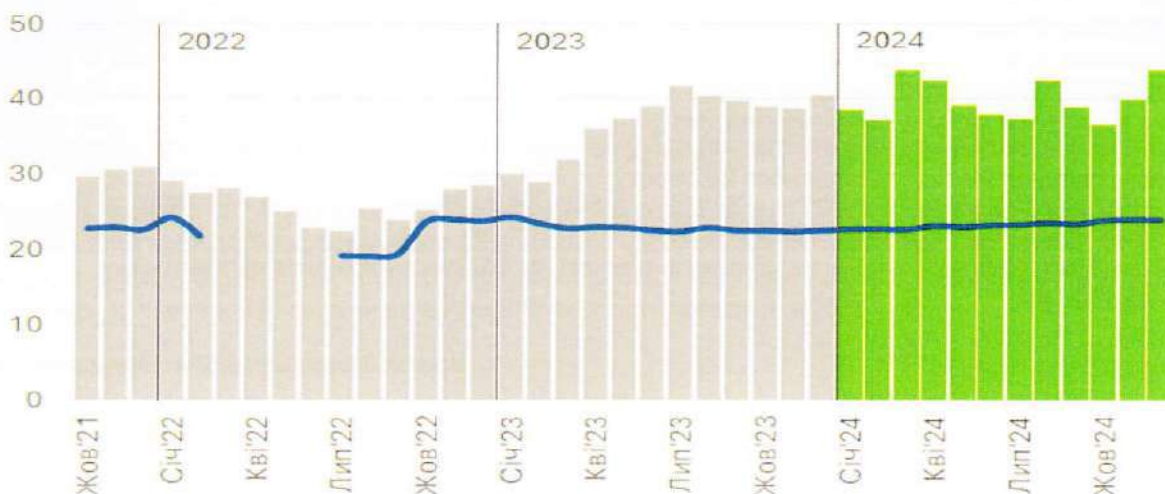
Інвестиції в облігації та депозити забезпечили позитивну реальну доходність. Станом на грудень 2024 року річні державні облігації та гривневі депозити приносили доходність, вищу за прогнозовану інфляцію на 2025 рік.

2024: Інфляція (р/р), облікова ставка НБУ, ставка за гривневими депозитами фізичних осіб (12 місяців) та середньозважений рівень дохідності 1-річних гривневих ОВДП, %.

Міжнародні резерви

У 2024 році міжнародні резерви зросли на 8% до \$43,8 млрд, що покриває 5,5 місяців імпорту - значно вище мінімально необхідних 3 місяців. Це зростання було зумовлене \$42 млрд міжнародної допомоги та \$3,5 млрд надходжень від розміщення ОВДП в іноземній валюті, які компенсували витрати на обслуговування боргу, валютні інтервенції НБУ та накопичення резервів.

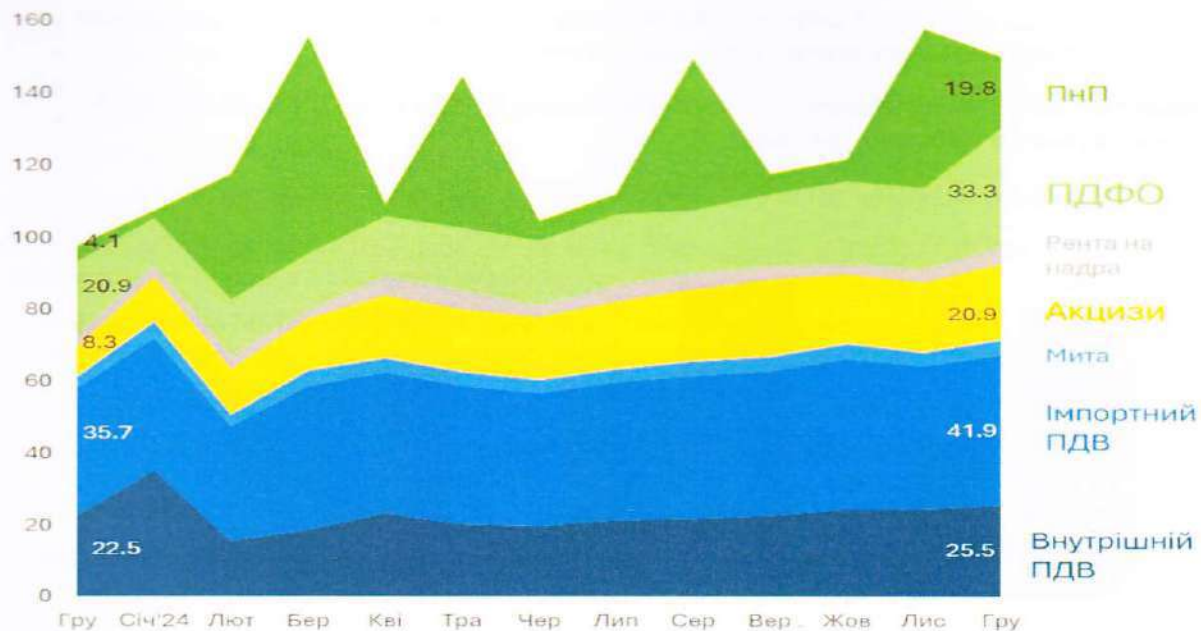

Валові міжнародні резерви та обсяг, необхідний для покриття трьох місяців майбутнього імпорту, \$ млрд.

Фіскальний сектор

Бюджет

Податкові надходження за 2024 рік (1 647 трлн грн) зросли на 37% р/р, випередивши за кожним податком інфляцію. В абсолютному вимірі найбільшим був внесок ПНП (+127 млрд грн), акцизів (+ 106 млрд) та ПДВ з імпорту (+100 млрд).

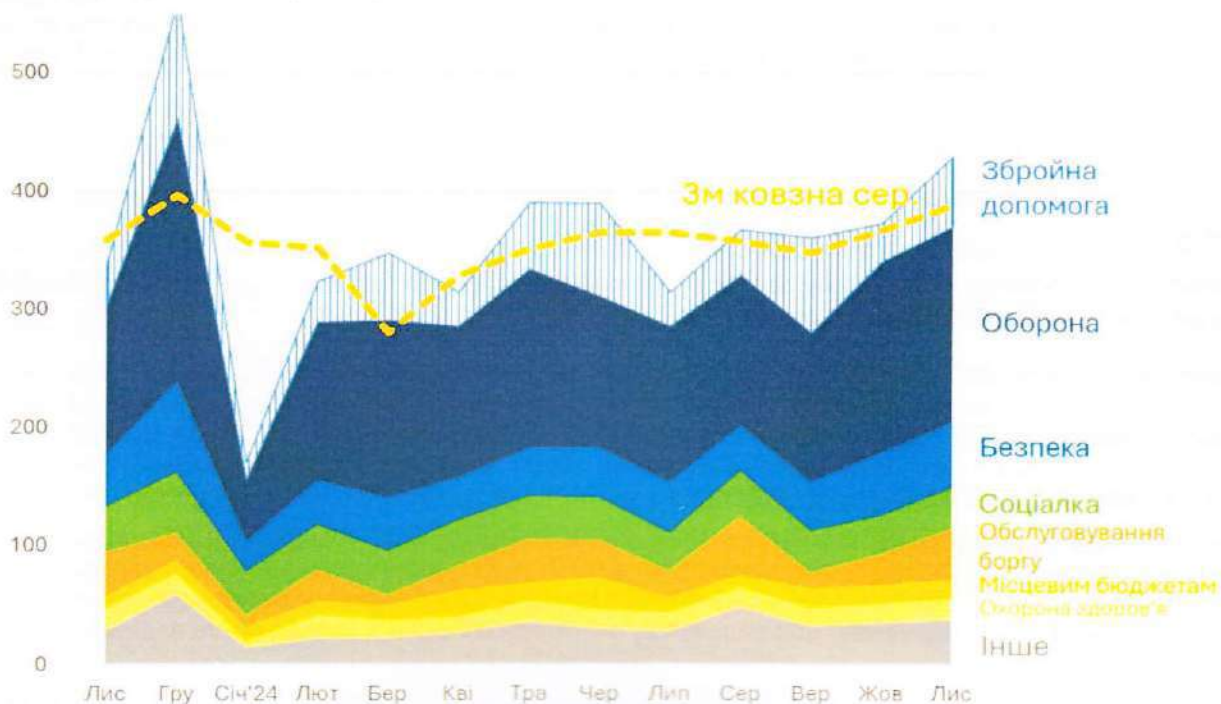

Находження держбюджету, млрд. грн.

Видатки держбюджету без урахування матеріально-технічної військової допомоги сягнули 3 271 млрд грн, додавши 15% р/р.

Видатки на безпеку і оборону сягнули 1 908 млрд грн.

На обслуговування боргу сягнули 287 млрд, або 8,8% усіх видатків держбюджету.

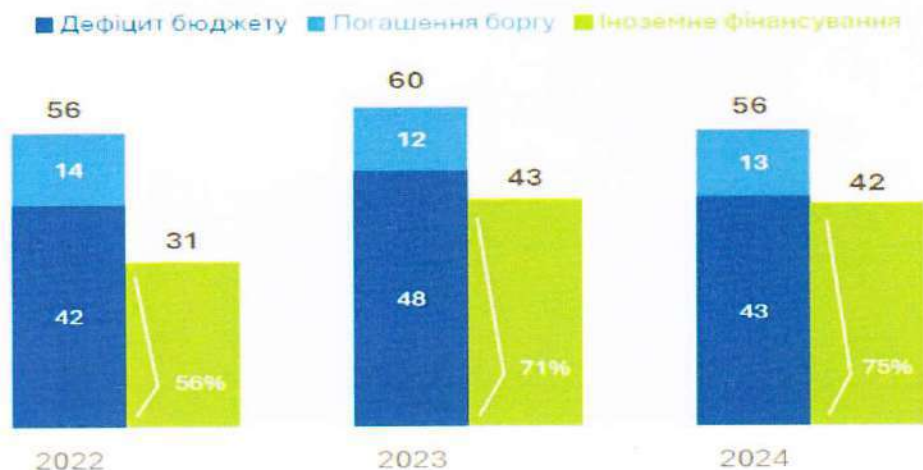
Видатки держбюджету, млрд. грн.

Зовнішня допомога

Україна отримала \$41,6 млрд зовнішньої підтримки у 2024 році.

Країна увійшла у 2025 рік у кращій ситуації, ніж у попередні роки, завдяки зусиллям закордонних партнерів по використанню заморожених російських активів.

ЄС залишається основним надавачем допомоги українському бюджету. Хоч США залишаються найбільшим надавачем військової допомоги.

Покриття потреб державного бюджету зовнішнім фінансуванням, млрд грн.

Незважаючи на продовження воєнного стану на дату затвердження фінансової звітності і пов'язаного з цим негативного впливу на економіку України, Товариство у повному обсязі виконує свої зобов'язання перед державою Україна, контрагентами та працівниками.

3. ІСТОТНІ ПОЛОЖЕННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ

3.1. Основа підготовки фінансової звітності

Фінансова звітність Товариства була підготовлена відповідно до Міжнародних стандартів фінансової звітності (МСФЗ) в редакції, затвердженій Радою Міжнародних стандартів фінансової звітності (Рада МСФЗ).

Фінансова звітність була підготовлена відповідно до принципу оцінки за історичною вартістю.

Фінансова звітність представлена в гривнях, і всі суми округлені до цілих тисяч, крім випадків, де вказано інше.

Товариство підготувало цю фінансову звітність, на основі припущення, що воно буде продовжувати свою діяльність на безперервній основі.

В фінансовій звітності представлена порівняльна інформація за попередній період.

3.2. Короткий огляд істотних положень облікової політики

СУТТЄВІ ПОЛОЖЕННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ

Облікова політика ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «КРЕДОЛІЗИНГ» (далі «Облікова політика») регламентує сукупність принципів, методів і процедур, що використовуються ТОВАРИСТВОМ З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «КРЕДОЛІЗИНГ» (далі «Товариство» або «Компанія» у відповідних відмінках) для ведення бухгалтерського обліку, складання та подання фінансової звітності.

Ця Облікова політика визначає загальні принципи ведення бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій в Товаристві відповідно до МСФЗ/МСБО по таких ділянках:

- грошові кошти;
- облік лізингових операцій;
- дебіторська заборгованість;

- фінансові інвестиції;
- зобов'язання;
- витрати;
- доходи;
- фінансові результати.

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Облікова політика розроблена відповідно до вимог Міжнародних стандартів фінансової звітності/бухгалтерського обліку (МСФЗ/МСБО).

У відповідності до МСБО 8, **Облікова політика** – це конкретні принципи, основи, домовленості, правила та процедури, прийняті підприємством для складання фінансової звітності.

Бухгалтерський облік та фінансова звітність ґрунтуються на таких принципах:

принцип нарахування (результати операцій та інших подій визнаються, коли вони здійснюються, а не коли отримані або сплачені грошові кошти, і відображаються у фінансовій звітності того періоду, до якого вони відносяться);

принцип безперервності (фінансова звітність складається на основі припущення, що підприємство є безперервно діючим і його діяльність буде тривати й надалі як мінімум протягом наступних 12 місяців від звітної дати);

принцип повного висвітлення – фінансова звітність повинна містити всю інформацію про фактичні та потенційні наслідки господарських операцій та подій, здатних вплинути на рішення, що приймаються на її основі;

автономність – кожне підприємство розглядається як юридична особа, відокремлена від її власників, у зв'язку з чим особисте майно та зобов'язання власників не повинні відображатися у фінансовій звітності підприємства;

єдиний грошовий вимірник – вимірювання та узагальнення всіх господарських операцій підприємства у його фінансовій звітності здійснюються в єдиній грошовій одиниці;

принцип послідовності – постійне застосування підприємством обраної облікової політики. Зміна облікової політики можлива лише у випадках, прямо передбачених цією Обліковою політикою.

Фінансова звітність Товариства складається у відповідності з основними якісними характеристиками, визначеними вищевказаними принципами підготовки фінансової звітності та МСБО 1:

зрозумілість;

суттєвість;

достовірність (правдиве уявлення, переважання сутності над формою, нейтральність, обачність, повнота);

співставність.

При виборі та застосуванні облікових політик Товариство керується відповідними стандартами та інтерпретаціями з урахуванням роз'яснень щодо їх застосування, випущених Радою з МСФЗ. За відсутності конкретних стандартів та інтерпретацій керівництво Компанії самостійно розробляє облікову політику та забезпечує її застосування таким чином, щоб інформація, яка надається у фінансовій звітності, відповідала концепції, принципам, якісним характеристикам та іншим вимогам МСФЗ.

Облікова політика, прийнята для складання фінансової звітності Товариства відповідно до МСФЗ, затверджується Наглядовою радою Товариства або іншим органом управління Товариства, до компетенції якого Статутом Товариства віднесено питання затвердження облікової політики Компанії.

Облікова політика не підлягає зміні, за винятком таких випадків:

зміни облікової політики внаслідок зміни в стандартах МСФЗ;

зміна облікової політики призведе до того, що у фінансовій звітності Товариства буде представлена надійніша та більш достовірна інформація.

У разі опублікування нового стандарту МСФЗ зміни Облікової політики здійснюються у відповідності з його перехідними положеннями. Якщо новий стандарт МСФЗ не містить перехідних положень або перегляд облікової політики здійснюється добровільно, то зміна застосовується перспективно.

Зміни Облікової політики Товариства вносяться шляхом викладення тексту Облікової політики в новій редакції, що має бути затверджена Наглядовою радою Товариства або іншим органом управління Товариства, до компетенції якого Статутом Товариства віднесено питання затвердження облікової політики Компанії.

Відповідальність за дотримання Облікової політики в процесі ведення Товариством своєї господарської діяльності покладається на Голову Правління Товариства.

СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ

Облікова політика розроблена з метою складання фінансової звітності Товариства відповідно до МСБО/МСФЗ.

Обліковою політикою повинні керуватися усі працівники Товариства, пов'язані з веденням бухгалтерського обліку.

Товариство, при консолідації його звітності, застосовує єдину з Учасником Товариства облікову політику для подібних операцій та інших подій за схожих обставин. Якщо облікова політика Товариства є відмінною від застосованої у консолідованій фінансовій звітності для подібних операцій та подій за схожих обставин, у його фінансовій звітності при складанні консолідованої фінансової звітності здійснюються відповідні коригування.

ОРГАНІЗАЦІЯ ТА ВЕДЕННЯ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ

Організація бухгалтерського обліку в Товаристві та відповідальність за належне ведення бухгалтерського обліку покладена на Голову Правління Товариства та Головного бухгалтера Товариства.

Голова Правління Товариства зобов'язаний забезпечити необхідні умови для ведення бухгалтерського обліку, дотримання всіма відділеннями, органами та працівниками Товариства, причетними до ведення бухгалтерського обліку, принципів, визначених Обліковою політикою, та обліку первинних документів.

Головний бухгалтер Товариства має наступні обов'язки в сфері організації та ведення бухгалтерського обліку Товариства:

організація, ведення та контроль за веденням бухгалтерського, податкового та управлінського (внутрішньогосподарського) обліку в Товаристві;

забезпечення дотримання в Товаристві встановлених єдиних методологічних принципів бухгалтерського та податкового обліку, складання й подання у встановлені строки фінансової звітності на підставі ведення бухгалтерського обліку, складеної на основі журнально-ордерної форми бухгалтерського обліку з використанням комп'ютерної програми з додатковими регістрами синтетичного обліку, необхідними для забезпечення можливості нагромадження звітних даних;

контроль за відображенням на рахунках бухгалтерського обліку всіх фінансово-господарських операцій, які проводяться під час здійснення Товариством своєї господарської діяльності;

перевірка правильності складання первинних документів, на підставі яких обліковуються господарські операції;

розробка та запровадження системи управлінського (внутрішньогосподарського) обліку;

складання фінансової, податкової, статистичної та іншої звітності;

участь в оформленні матеріалів, які пов'язані з нестачами, їх виявленням, фіксацією в документах та відшкодуванням втрат від нестач, крадіжок та псування майна Товариства;

забезпечення перевірки стану бухгалтерського та податкового обліку Товариства аудиторськими компаніями та проведення перевірок контролюючими органами;

забезпечення здійснення перевірок стану бухгалтерського обліку у філіях, представництвах, відділеннях та інших відокремлених підрозділах Товариства;

інші обов'язки, передбачені внутрішніми нормативними документами Товариства та діючим законодавством України.

Голова Правління та Головний бухгалтер Товариства наділені правом підпису на фінансовій звітності, звітності до державних органів статистики та податкової звітності й, відповідно, несуть відповідальність

за зміст і достовірність цих документів.

Головний бухгалтер Товариства, крім вищевикладених обов'язків, організовує ведення аналітичного обліку по аналітичних рахунках з використанням системи реєстрів аналітичного обліку.

Перелік посад та кількість працівників бухгалтерії, яка відповідає за ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності, регулюється Головою Правління Компанії за поданням Головного бухгалтера Товариства.

За необхідності Товариство може наймати працівників до відділу бухгалтерського обліку та звітності, на яких покладено деякі функції з ведення обліку. Працівники Товариства виконують свої обов'язки в межах посадових інструкцій, що доведені до відома кожного працівника. Відповідальність кожного працівника за своєчасне та якісне виконання обов'язків, покладених на нього, визначається посадовою інструкцією.

У своїй діяльності працівники Товариства керуються вимогами цієї Облікової політики, нормативно-правовими актами та нормативними документами, що визначають порядок документування та обліку господарських операцій.

Для забезпечення достовірності даних бухгалтерського обліку та фінансової звітності в Товаристві проводиться інвентаризація активів і зобов'язань, під час якої перевіряються і документально підтверджуються їх наявність, стан, відповідність критеріям визнання і оцінка. При цьому забезпечуються:

виявлення фактичної наявності активів та перевірка повноти відображення зобов'язань, коштів цільового фінансування, майбутніх витрат;

установлення надлишку або нестачі активів шляхом зіставлення фактичної їх наявності з даними бухгалтерського обліку;

виявлення активів, які частково втратили свою первісну якість та властивості, застарілих, а також матеріальних та нематеріальних активів, що не використовуються, невикористаних сум забезпечення;

виявлення активів і зобов'язань, які не відповідають критеріям визнання.

Інвентаризація проводиться відповідно до вимог ст.10 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» та Положення про інвентаризацію активів та зобов'язань, затвердженого Наказом Міністерства фінансів України № 879 від 02.09.2014 р. (далі «Положення»), яким визначається порядок проведення інвентаризації активів і зобов'язань та оформлення її результатів.

Проведення інвентаризації забезпечується Головним бухгалтером Товариства, який створює необхідні умови для її проведення, визначає перелік активів, періодичність та строки проведення інвентаризації, крім випадків, коли проведення інвентаризації є обов'язковим згідно з нормами Положення.

Обов'язкова інвентаризація проводиться в Товаристві у випадках, визначених п. 7 Розділу I Положення. У цих випадках визначені в Товаристві строки проведення інвентаризації не можуть перевищувати строків, визначених Положенням.

Для проведення інвентаризації в Товаристві за наказом Голови Правління Товариства створюється постійно діюча інвентаризаційна комісія, комісії із списання необоротних матеріальних активів та інші комісії. Постійно діючу інвентаризаційну комісію очолює Голова Правління Товариства або один з членів Правління Товариства. Голова і члени інвентаризаційної комісії забезпечують додержання правил проведення інвентаризацій, повноту і точність внесення до інвентаризаційних описів (актів інвентаризації) даних про фактичні залишки активів та повноту відображення зобов'язань, правильність та своєчасність оформлення матеріалів інвентаризації.

Перелік активів, періодичність та строки проведення інвентаризації у звітному році затверджуються відповідним наказом Голови Правління Товариства.

Перелік осіб, з якими укладається договір про повну матеріальну відповідальність за збереження усіх прийнятих ними матеріальних цінностей, затверджується окремим наказом по Товариству.

Визначено, що матеріально-відповідальні особи зобов'язані проводити щомісячно звірку відповідності фактичних даних про наявність основних засобів, малоцінних швидкозношуваних предметів та інших матеріальних цінностей з даними бухгалтерського обліку (таку звірку матеріально-відповідальні особи повинні підтверджувати звітом про наявність матеріальних активів (т.зв. матеріальний звіт) не пізніше 15 числа кожного місяця, наступного за звітним).

Для узагальнення облікової інформації в Товаристві застосовується автоматизований облік із використанням бухгалтерської програми «BAS Бухгалтерія». Забезпечення виготовлення копій на паперових носіях покладається на бухгалтерію Товариства. Регістри бухгалтерського обліку на паперових носіях повинні мати повну назву, період здійснення господарських операцій та дату складання, посаду, П.І.Б. та підпис осіб, які брали участь в їх складанні.

Для обліку господарських операцій Товариства використовуються регістри аналітичного та синтетичного обліку, що передбачені конфігурацією програмного забезпечення та його можливостями. Деталізований (робочий) план рахунків бухгалтерського обліку (із застосуванням рахунків першого, другого і третього порядку та класу 9) складається Товариством з використанням Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій (затверджених наказом Міністерства фінансів України від 30.11.1999 р. № 291) та вимог чинних нормативно-правових актів України. Рахунки 8 класу не застосовуються.

Додаткові рахунки (субрахунки) вводяться до робочого плану рахунків в залежності від виникнення необхідності їх застосовувати – за умови здійснення нових видів діяльності, застосування нових методологічних підходів при веденні бухгалтерського або податкового обліку, покращення процедури відображення інформації в регістрах бухгалтерського обліку.

При складанні певних видів регістрів синтетичного та аналітичного обліку, форми яких передбачено програмним забезпеченням, що використовується для узагальнення облікової інформації про фінансово-господарську діяльність Товариства, Головний бухгалтер Товариства повинен виходити з наступних принципів та підходів, що використовуються в бухгалтерському обліку:

реквізити первинних документів (номер, дата, сума, назва контрагента) на паперових носіях повинні співпадати з реквізитами документів, що сформовані в Інформаційній системі, якою Товариство користується для ведення бухгалтерського обліку;

розрахунки з постачальниками повинні впливати з договорів, накладних;

розрахунки за фінансовими операціями повинні впливати з розрахунків із контрагентами, дебіторської заборгованості;

розрахунки з позичальниками та позикодавцями повинні впливати з укладених договорів;

облік запасів здійснюється в розрізі матеріально-відповідальних осіб та місць зберігання, а також в розрізі видів сировини, матеріалів та ін.;

операцію закриття фінансових результатів необхідно проводити кожного кварталу. Баланс формується та складається за підсумками кожного місяця;

формування та друкування бухгалтерських регістрів з Інформаційної системи здійснюється раз на рік після складання фінансової звітності;

роздруковані регістри обліку підшиваються до відповідної книги (папки) з первинними документами;

на регістрах обліку має бути підпис, прізвище та ініціали виконавця.

В Товаристві мають застосовуватися первинні документи обліку, затверджені діючими нормативно-правовими актами. В разі відсутності окремих первинних документів обліку або внутрішніх звітних форм їх розробка покладається на бухгалтерію Товариства.

Зберігання бухгалтерських первинних документів, регістрів обліку і звітності, а також передачу їх до архіву забезпечує Головний бухгалтер Товариства.

Порядок передачі до архіву документів, які засвідчують фінансово-господарську діяльність Товариства, та їх зберігання визначається внутрішнім нормативним документом, що регламентує документообіг Товариства.

Суттєвою інформацією необхідно визнавати інформацію, відсутність якої в фінансовому звіті й примітках до нього може вплинути на рішення його користувачів.

Визначено межі суттєвості для:

необоротних активів в розмірі, що перевищує 20 000,00 грн. (двадцять тисяч гривень 00 копійок);

визнання збитку від зменшення корисності або знецінення основних засобів – відхилення залишкової вартості від їх справедливої вартості в розмірі 10% і більше від такого відхилення, при цьому сума такого відхилення перевищує 1 000 грн. (одну тисячу гривень 00 копійок);

інших статей фінансової звітності на суму, що перевищує 1 000 гривень (одну тисячу гривень 00 копійок).

НАДЗВИЧАЙНІ ПОДІЇ

«Надзвичайною подією» вважається будь-яка подія чи операція, що чітко відрізняється від звичайної діяльності Товариства і не очікується, тобто непередбачені події, зв'язані з основною операційною діяльністю чи з інвестиційною або фінансовою діяльністю Товариства – техногенні катастрофи, аварії, землетруси, повені, лісові пожежі та інші стихійні лиха та явища, інші надзвичайні та невідворотні обставини, що об'єктивно унеможливають виконання зобов'язань, передбачених договором (контрактом, угодою тощо), обов'язків згідно із законодавчими та іншими нормативними актами.

КРИТЕРІЇ ВИЗНАННЯ ЕЛЕМЕНТІВ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

Активи – це ресурси, контрольовані Товариством, від яких у результаті подій минулих періодів Товариство очікує отримання економічної вигоди в майбутньому.

Зобов'язання – це поточні обов'язки Товариства, що виникають в результаті подій минулих періодів, врегулювання яких – як очікується – призведе до відтоку з Товариства ресурсів, що містять економічну вигоду.

Капітал – це залишкова частка в активах Товариства після вирахування всіх його зобов'язань.

Дохід – це накопичення економічних вигід протягом звітного періоду в формі припливу (або збільшення) активів або зменшення зобов'язань, що приводить до збільшення капіталу, не пов'язаного з внесками власників.

Витрати – це зменшення економічних вигід протягом звітного періоду в формі відтоку активів або збільшення зобов'язань, що спричиняють зменшення капіталу, не пов'язаного з його розподілом між власниками (учасниками).

Визнанню в фінансовій звітності підлягають ті елементи, які або відповідають визначенню одного з елементів, або відповідають критеріям визнання.

Критерії визнання:

а) існує ймовірність того, що в майбутньому Товариство одержить економічні вигоди, пов'язані з цим активом;

б) вартість активу для Товариства можна вірогідно оцінити.

Всі активи, які перебувають у власності Товариства, вважаються контрольованими й достовірно оціненими на підставі первинної вартості, зазначеної в первинних документах на момент їх визнання.

Також необхідно вважати активами ті об'єкти, які не використовуються в основній діяльності Товариства, але від яких очікується отримання економічних вигід у разі їх продажу третім особам.

Перелік об'єктів, які не визнаються активами, затверджується спеціальним розпорядчим документом Голови Правління Товариства.

Основою оцінки елементів фінансової звітності, якщо інше не передбачено окремими МСФЗ, вважається історична вартість (ціна придбання або виробнича собівартість).

НЕОБОРОТНІ АКТИВИ

Основні засоби Товариства враховуються і відображаються у фінансовій звітності відповідно до МСБО 16 «Основні засоби».

Основні засоби – це матеріальні об'єкти, що:

а) призначені для надання фінансових послуг або утримуються для використання іншими особами за договором оренди,

б) використовуватимуться, за очікуванням, протягом більше одного року та первісною вартістю більше 20 000,00 грн. (двадцяти тисяч гривень 00 копійок). Необоротні активи, вартість яких є нижчою за встановлену межу, не визнаються активами та списуються в поточному періоді.

Клас основних засобів – це група активів, однакових за характером і способом використання в діяльності Товариства. В Товаристві використовуються такі класи активів:

необоротні активи та групи вибуття, призначені для продажу (для лізингових операцій);

офісна техніка;

транспортні засоби;

меблі;

інші основні засоби;

придбані, але не введені в експлуатацію, основні засоби.

Основні засоби Товариства враховуються по об'єктах. Об'єкти, що складаються з декількох компонентів, які мають різні строки корисного використання чи приносять вигоду Компанії різними способами, мають враховуватися окремо, оскільки відмінність у строках корисного використання вимагає застосування по відношенню до таких компонентів різних методів і періодів амортизації.

Первісно об'єкти, віднесені до основних засобів, які відповідають критеріям визнання активу, відображаються за їх ціною придбання або виробничою собівартістю. При первісному визнанні об'єкта основних засобів як активу він обліковується за ціною придбання або виробничою собівартістю за вирахуванням накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків від зменшення вартості.

Ціна придбання або виробнича собівартість об'єктів основних засобів складається з:

а) ціни його придбання, включаючи імпортні мита та невідшкодовані податки на придбання після вирахування торговельних знижок та цінових знижок;

б) будь-яких витрат, які безпосередньо пов'язані з доставкою активу до місця розташування та приведення його в стан, необхідний для експлуатації в спосіб, визначений управлінським персоналом;

в) оцінки витрат на демонтаж та усунення активу, а також витрат на проведення відновлення місця, у якому він був розташований, зобов'язання за якими суб'єкт господарювання бере при купівлі цього основного засобу.

Ціна придбання або виробнича вартість об'єктів основних засобів, що знаходяться в орендаря за угодою про фінансову оренду, визначається згідно з МСФЗ 16 «Оренда». У випадку оренди основних засобів терміном до 12 місяців МСФЗ 16 «Оренда» не застосовується.

Кінцева вартість – це сума, яку Товариство очікує отримати за актив при його вибутті після закінчення строку його корисного використання, за вирахуванням витрат на його вибуття. Кінцеву вартість Товариство встановлює на кожний об'єкт основних засобів при зарахуванні його на баланс.

Строк корисного використання основних засобів визначається на основі очікуваної корисності активу. Для визначення строку корисного використання окремих видів основних засобів та нематеріальних активів Товариство враховує:

попередні середні строки корисного використання таких активів, що відображають темпи фізичного зносу, інтенсивність використання, програму реконструкції тощо,

застарівання з технологічних (темпи техніко-економічного прогресу) або ринкових причин,

період контролю над активом, а також юридичні та інші обмеження щодо строку його корисного використання,

залежність строку корисного використання активу від строку корисного використання інших активів,

інші обставини, що впливають на строк корисного використання таких необоротних активів.

Для визначення строку корисного використання активу Товариство керується нормами чинного законодавства України, зокрема нормами Податкового кодексу, які врегульовують строки та величину амортизаційних відрахувань.

Строк корисного використання по групах однорідних об'єктів основних засобів визначається комісією з приймання основних засобів та затверджується Правлінням Товариства. Цей строк переглядається щорічно за результатами річної інвентаризації.

Строк корисного використання об'єктів основних засобів, отриманих в лізинг, встановлюється рівним строку дії договору лізингу (терміну сплати лізингових платежів).

Нарахування амортизації по об'єктах основних засобів проводиться прямолінійним способом на підставі терміну корисного використання кожного об'єкта. Нарахування амортизації основних засобів

починається з моменту, коли цей актив знаходиться в місці та в стані, необхідному для його використання.

Амортизація активів припиняється на одну з двох дат залежно від того, яка подія відбулася раніше: на дату, з якої активи класифікують як утримувані для продажу (або включають до групи, яку класифікують як утримувану для продажу) згідно з МСФЗ 5 «Непоточні активи, утримувані для продажу, та припинена діяльність», або на дату припинення визнання активу в результаті вибуття, продажу, виявлення його нестачі. Нарахування амортизації також припиняється на дату, коли сума амортизаційних відрахувань дорівнює первісній або ліквідаційній вартості активу, або коли в результаті перевірки визначено, що очікувана ліквідаційна вартість активу перевищує його балансову вартість (нетто).

Витрати на утримання, експлуатацію та ремонт основних засобів визнаються витратами того періоду, в якому вони були понесені. Вартість суттєвої модернізації та поліпшення основних засобів, тобто вартість яких перевищує 20 000,00 грн. (двадцять тисяч гривень 00 копійок), капіталізується. Якщо при заміні одного з компонентів складного об'єкта основних засобів виконуються умови визнання матеріального активу, то відповідні витрати додаються до балансової вартості нового об'єкта, а операція заміни вважається продажем (вибуттям) старого об'єкта.

У разі наявності факторів знецінення активів основні засоби відображаються за мінусом збитків від знецінення згідно з МСБО 36 «Зменшення корисності активів».

Основні засоби, що призначені для продажу та відповідають критеріям визнання як таким, обліковуються відповідно до МСФЗ 5 «Непоточні активи, утримувані для продажу, та припинена діяльність».

НЕМАТЕРІАЛЬНІ АКТИВИ

Нематеріальні активи Товариства враховуються і відображаються у фінансовій звітності Товариства згідно з МСБО 38 «Нематеріальні активи».

Нематеріальними активами вважаються майнові права, контрольовані Товариством, які не мають матеріальної форми, можуть бути ідентифіковані окремо від Товариства та використовуються Товариством більше 1 року (або протягом операційного циклу) у його господарській діяльності.

Об'єкти, що відносяться до нематеріальних активів, класифікуються за окремими групами:

авторські права (в т.ч. на програмне забезпечення);

ліцензії;

торгові марки, включаючи бренди і назви публікацій.

Програмне забезпечення, яке є невід'ємним і необхідним для забезпечення роботи основних засобів, враховується у складі цих об'єктів.

Нематеріальні активи первісно оцінюються за ціною придбання або виробничою собівартістю, що включають у себе витрати пов'язані з підготовкою активу для його використання. Після первісного визнання нематеріальні активи відображаються за їх ціною придбання або виробничою собівартістю за вирахуванням накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків від зменшення корисності.

Первісна вартість нематеріального активу, придбаного за окремою операцією, включає:

а) ціну його придбання, включаючи ввізне мито та невідшкодовані податки на придбання після вирахування торговельних та інших знижок; та

б) витрати, пов'язані з підготовкою активу для використання за його передбачуваним призначенням.

Подальші витрати на нематеріальний актив збільшують собівартість нематеріального активу, якщо:

існує ймовірність того, що ці витрати призведуть до генерування активом майбутніх економічних вигод, які перевищать його початково оцінений рівень ефективності;

ці витрати можна достовірно оцінити та віднести до відповідного активу.

Якщо наступні витрати на нематеріальний актив необхідні для підтримки початково оціненої ефективності активу, такі витрати визнаються витратами періоду, у якому вони були понесені.

Нематеріальні активи амортизуються прямолінійним методом протягом очікуваного строку їх використання, але не більше, ніж протягом 10 років. Нарахування амортизації починається з моменту

коли цей нематеріальний актив знаходиться у місці та у стані, необхідному для його використання у спосіб, передбачений комісією Товариства в складі матеріально-відповідальних осіб, Головного бухгалтера та Голови Правління Товариства, який очолює цю комісію.

Очікуваний строк корисного використання нематеріальних активів визначається при їх зарахуванні на облік інвентаризаційною комісією, призначеною Головою Правління Товариства, на підставі:

очікуваної амортизації, юридичних або інших обмежень щодо строків корисного використання або інших факторів;

строків використання подібних активів, затверджених Головою Правління Товариства.

Строк корисного використання нематеріального активу, який походить від договірних чи інших юридичних прав, не повинен перевищувати період чинності договірних або інших юридичних прав, але може бути коротшим від строку їх чинності залежно від періоду, протягом якого Товариство планує використовувати цей нематеріальний актив.

Якщо договірні або інші юридичні права надаються на обмежений строк, який може бути подовженим, строк корисного використання нематеріального активу має включати такий період (періоди) подовження строку, тільки якщо є свідчення, які підтверджують можливість такого подовження суб'єктом господарювання без суттєвих витрат.

Період і метод амортизації нематеріального активу з визначеним строком корисного використання підлягає перевірці на кінець кожного фінансового року.

Нематеріальні активи з невизначеним строком корисного використання (безстрокові ліцензії) не амортизуються.

Інвентаризаційна комісія перевіряє зменшення корисності нематеріального активу з невизначеним строком корисного використання шляхом порівняння суми його очікуваного відшкодування з його балансовою вартістю:

а) щорічно та (або)

б) кожного разу, коли є ознака можливого зменшення корисності нематеріального активу.

ЗАПАСИ

Облік і відображення у фінансовій звітності запасів здійснюється відповідно до МСБО 2 «Запаси».

Запасами є активи, які існують у формі основних чи допоміжних матеріалів для споживання при наданні послуг.

Запаси мають враховуватися за своїми найменуваннями.

Запаси мають відображатися у фінансовій звітності Товариства за найменшою з двох оцінок: ціною придбання/виробничою собівартістю або чистою вартістю реалізації.

Ціна придбання або виробнича собівартість запасів включає всі витрати на придбання, виробництво та інші витрати, що виникли під час доставки запасів до їх теперішнього місцезнаходження та приведення їх у теперішній стан.

Витрати на придбання включають:

ціну закупки;

ввізне мито та інші податки (крім тих, що підлягають відшкодуванню);

транспортні витрати, завантаження та розвантаження та інші витрати, пов'язані з придбанням товарів.

Чиста вартість реалізації – це можлива ціна реалізації в ході звичайної діяльності Товариства за вирахуванням розрахункових витрат по продажу.

Причинами списання запасів до рівня чистої вартості реалізації є, зокрема:

пошкодження;

часткове або повне старіння;

зниження цін.

При продажу або іншому вибутті запасів їх оцінка здійснюється за методом FIFO.

Малоцінні запаси, тобто з ціною придбання одиниці нижче 20 000 грн, визнаються у витратах періоду на дату виникнення витрат».

Сума транспортних витрат має враховуватися в бухгалтерському обліку методом прямого обліку – має включатися до первісної вартості придбаних запасів при їх оприбуткуванні. Транспортні витрати Товариства, понесені при придбанні різних найменувань запасів, включаються до первісної вартості таких запасів шляхом їх розподілу пропорційно вартості придбаних у постачальників запасів. Облік транспортних витрат Товариства по кожному виду запасів (або загалом) ведеться без використання окремого субрахунку.

ФІНАНСОВІ ІНСТРУМЕНТИ. ДЕБІТОРСЬКА ЗАБОРГОВАНІСТЬ

Визнання, класифікація та розкриття інформації щодо дебіторської заборгованості здійснюється відповідно до МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», МСФЗ 7 «Фінансові інструменти: розкриття», МСБО 1 «Подання фінансових звітів», МСБО 32 «Фінансові інструменти: подання».

Дебіторська заборгованість визначається Товариством як фінансовий актив. Відповідно до МСФЗ 9 Товариство визнає будь-який договір, що приводить до виникнення фінансового активу у Товариства і фінансового зобов'язання або інструмента власного капіталу в іншій організації, фінансовим інструментом. Відповідно до цього стандарту Товариство класифікує фінансовий актив за такими трьома класами, до кожного з яких застосовуються свої правила оцінки та визнання прибутків і збитків Товариства:

- 1) за амортизованою вартістю;
- 2) за справедливою вартістю з визнанням її змін в іншому сукупному доході;
- 3) за справедливою вартістю з визнанням її змін у прибутку або збитку.

Розподіл активів за цими класами відбувається при первісному визнанні кожного нового активу. Цей розподіл здійснюється відповідно до двох критеріїв:

характеристики договірних грошових потоків (чи є вони виключно виплатою основної суми та відсотків);
бізнес-моделі, яка застосовується Товариством до цих активів (утримуються активи для погашення чи для продажу, чи для обох цілей).

Для забезпечення достовірності даних бухгалтерського обліку та фінансової звітності Товариство в обліку застосовує додаткову класифікацію дебіторської заборгованості:

- дебіторська заборгованість за переданий об'єкт фінансового лізингу;
- дебіторська заборгованість боржника за операціями з придбання права вимоги (факторинг, відступлення права вимоги);
- дебіторська заборгованість від продажу цінних паперів, корпоративних прав;
- дебіторська заборгованість за наданими кредитами;
- дебіторська заборгованість за нарахованими процентами;
- інша дебіторська заборгованість.

Первісне визнання та оцінка вартості дебіторської заборгованості як фінансового активу.

Компанія застосовує МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» для первісного визнання та подальшої оцінки фінансового активу.

Відповідно до визначення фінансовим інструментом є будь-який договір, що приводить до виникнення фінансового активу в одній організації і фінансового зобов'язання або інструмента власного капіталу в іншій організації.

Первісне визнання та оцінка.

Фінансові активи при первісному визнанні класифікуються як оцінювані надалі за амортизованою вартістю, за справедливою вартістю через інший сукупний дохід (далі – ІСД) і за справедливою вартістю через прибуток або збиток.

Класифікація фінансових активів при первісному визнанні залежить від характеристик передбачених договором грошових потоків за фінансовим активом та бізнес-моделі, що застосовується Товариством

для управління цими активами. За винятком торгової дебіторської заборгованості, яка не містить вагомого компонента фінансування або по відношенню до якої Товариство застосовує спрощення практичного характеру, Товариство спочатку оцінює фінансові активи за справедливою вартістю, збільшеною у випадку фінансових активів, які оцінюються не за справедливою вартістю через прибуток або збиток, на суму витрат за угодою. Торгова дебіторська заборгованість, яка не містить вагомого компонента фінансування або щодо якої Товариство застосувало спрощення практичного характеру, оцінюється за ціною угоди, визначеної відповідно до МСФЗ 15.

Для того, щоб фінансовий актив можна було класифікувати і оцінювати за амортизаційною вартістю або за справедливою вартістю через інший сукупний дохід, необхідно, щоб договірні умови цього активу обумовлювали отримання грошових потоків, які є «суто платежами по рахунку основної суми боргу і відсотків» на непогашену частину основної суми боргу. Така оцінка називається SPPI-тестом і здійснюється на рівні кожного інструменту.

Бізнес-модель, яка використовується Товариством для управління фінансовими активами, описує спосіб, за яким Товариство управляє своїми фінансовими активами з метою генерування грошових потоків. Бізнес-модель визначає, чи будуть грошові потоки наслідком отримання передбачених договором грошових потоків, продажу фінансових активів або і того, і іншого.

Всі операції з придбання та продажу фінансових активів, які передбачають поставку активу у строки, встановлені законодавством або традиціями ринку (торгівля на стандартних умовах), визнаються на дату укладання угоди, тобто на дату, коли Товариство бере на себе зобов'язання придбати або продати фінансовий актив.

Подальша оцінка.

Для цілей подальшої оцінки фінансові активи класифікуються на чотири категорії:

фінансові активи, що оцінюються за амортизованою вартістю (боргові інструменти);

фінансові активи, які оцінюються за справедливою вартістю через інший сукупний дохід з подальшою рекласифікацією накопичених прибутків і збитків (боргові інструменти);

фінансові активи, визначені Товариством як оцінювані за справедливою вартістю через інший сукупний дохід без подальшої рекласифікації накопичених прибутків і збитків при припиненні визнання (пайові інструменти);

фінансові активи, які оцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток.

Фінансові активи, що оцінюються за амортизованою вартістю (боргові інструменти).

Товариство оцінює фінансові активи за амортизованою вартістю, якщо виконуються обидві наступні умови:

фінансовий актив утримується в рамках бізнес-моделі, метою якої є утримання фінансових активів для отримання передбачених договором грошових потоків; і

договірні умови фінансового активу обумовлюють отримання в зазначені дати грошових потоків, які є виключно платежами в рахунок основної суми боргу і відсотків на непогашену частину основної суми боргу.

Фінансові активи, що оцінюються за амортизованою вартістю, у подальшому оцінюються з використанням методу ефективної ставки відсотка з урахуванням вимог щодо зменшення корисності. Прибутки або збитки визнаються у складі прибутків та збитків у разі припинення визнання, його модифікації або зменшення корисності активу.

До категорії фінансових активів, що оцінюються за амортизованою вартістю, Товариство відносить торгову дебіторську заборгованість, а також позику від асоційованої компанії та позику члену Ради Директорів, які включені до складу інших фінансових активів.

Фінансові активи, які оцінюються за справедливою вартістю через інший сукупний дохід (боргові інструменти).

Товариство оцінює боргові інструменти за справедливою вартістю через інший сукупний дохід, якщо виконуються обидві наступні умови:

фінансовий актив утримується в рамках бізнес-моделі, метою якої є як отримання передбачених договором грошових потоків, так і продаж фінансових активів; і

договірні умови фінансового активу обумовлюють отримання в зазначені дати грошових потоків, які є виключно платежами в рахунок основної суми боргу і відсотків на непогашену частину основної суми боргу.

У разі боргових інструментів, які оцінюються за справедливою вартістю через інший сукупний дохід, процентний дохід, переоцінка валютних курсів і збитки від знецінення або відновлення таких збитків визнаються в звіті про прибуток або збиток і розраховуються таким же чином, як і в випадку фінансових активів, які оцінюються за справедливою вартістю. Решта зміни справедливої вартості визнається у складі іншого сукупного доходу. У разі припиненні визнання накопичена сума змін справедливої вартості, визнана в складі іншого сукупного доходу, рекласифікується в складі прибутку або збитку.

До категорії боргових інструментів, які оцінюються за справедливою вартістю через інший сукупний дохід, Товариство відносить інвестиції в боргові інструменти, які котируються та включені до складу інших фінансових активів.

Фінансові активи, класифіковані як такі, що оцінюються за справедливою вартістю через інший сукупний дохід (пайові інструменти).

Під час первісного визнання Товариство може прийняти рішення без права його подальшого скасування класифікувати інвестиції в пайові інструменти як такі, що оцінюються за справедливою вартістю через інший сукупний дохід, якщо вони відповідають визначенню власного капіталу згідно з МСБО 32 «Фінансові активи: подання» і не призначені для торгівлі. Рішення про таку класифікацію приймається по кожному інструменту окремо.

Прибутки або збитки за такими фінансовими активами не рекласифікуються до складу прибутку або збитку.

Дивіденди визнаються як інші доходи у складі прибутків та збитків, коли встановлюється право Товариства на отримання дивідендів, за винятком випадків, коли Товариство отримує вигоду від таких надходжень як погашення частини вартості фінансового активу. У цьому випадку такі доходи визнаються у складі іншого сукупного доходу. Інструменти капіталу, що оцінюються за справедливою вартістю через інший сукупний дохід, не оцінюються на предмет зменшення корисності.

Товариство прийняло рішення без права його подальшого скасування віднести до цієї категорії інвестиції в некотирувані пайові інструменти.

Фінансові активи, які оцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток.

До категорії активів, які оцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток, відносяться фінансові активи, які не відповідають критеріям оцінки за амортизованою вартістю або критеріям оцінки за справедливою вартістю через інший сукупний дохід. Фінансові активи класифікуються як призначені для реалізації, якщо вони придбані з метою продажу в найближчому майбутньому. Похідні інструменти, включно з відокремленими вбудованими похідними інструментами, також класифікуються як призначені для реалізації, за винятком випадків, коли вони призначені на розсуд Товариство в якості ефективного інструменту хеджування. Фінансові активи, грошові потоки за якими не є виключно платежами в рахунок основної суми боргу і відсотків, класифікуються і оцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток незалежно від бізнес-моделі, що використовувалася. Незважаючи на описані вище критерії класифікації боргових інструментів як таких, що оцінюються за амортизованою вартістю або за справедливою вартістю через інший сукупний дохід, Товариство може на власний розсуд класифікувати боргові інструменти як такі, що оцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток при первісному визнанні, якщо така класифікація усуває або значно зменшує невідповідність в обліку.

Фінансові активи, які оцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток, враховуються в звіті про фінансовий стан за справедливою вартістю, а чисті зміни їх справедливої вартості враховуються в звіті про прибуток або збиток.

До даної категорії відносяться похідні інструменти та інвестиції до котируваних пайових інструментів, які Товариство на свій розсуд не класифікувало, без права скасування, як такі, що оцінюються за справедливою вартістю через інший сукупний дохід. Дивіденди за котируемими пайовими інструментами визнаються як інший дохід у звіті про прибутки та збитки, коли встановлено право на отримання дивідендів.

Похідний інструмент, вбудований в гібридний договір, що включає основний договір, є фінансовим зобов'язанням або нефінансовим інструментом, відділяється від основного договору і враховується як окремий похідний інструмент, якщо: властиві йому економічні характеристики і ризики не є тісно пов'язаними з ризиками і характеристиками основного договору; окремий інструмент, який передбачає

ті ж умови, що і вбудований похідний інструмент, відповідав би визначенню похідного інструменту; і гібридний договір не оцінюється за справедливою вартістю через прибуток або збиток. Вбудовані похідні інструменти оцінюються за справедливою вартістю, зміни справедливої вартості визнаються в прибутку чи збитку. Перегляд порядку обліку відбувається або в разі змін в умовах договору, що призводять до вагомих змін грошових потоків, які потрібні були б в іншому випадку або в разі рекласифікації фінансового активу і його переведення з категорії оцінюваних за справедливою вартістю через прибуток або збиток.

Похідний інструмент, вбудований в гібридний договір, що включає основний договір, який є фінансовим активом, не враховується окремо. Основний договір, який є фінансовим активом, необхідно класифікувати разом з вбудованим похідним інструментом як фінансовий актив, що оцінюється за справедливою вартістю через прибуток або збиток.

Припинення визнання

Фінансовий актив (або – де краще застосувати – частина фінансового активу або частина групи аналогічних фінансових активів) припиняє визнаватися (тобто виключається з звіту Товариства про фінансовий стан), коли:

- термін дії прав на отримання грошових потоків від активу минув; або
- Товариство передало свої права на отримання грошових потоків від активу або взяло на себе зобов'язання по виплаті третій стороні одержуваних грошових потоків у повному обсязі і без істотної затримки за «транзитною» угодою; та або (а) Товариство передало практично всі ризики і вигоди від активу, або (б) Товариство не передало, але й не зберігає за собою практично всіх ризиків і вигід від активу, але передало контроль над цим активом.

Якщо Товариство передало свої права на отримання грошових потоків від активу або уклало транзитну угоду, Товариство оцінює, чи зберегло воно ризики й вигоди, пов'язані з правом власності, і, якщо так, у якому обсязі. Якщо Товариство не передало, але й не зберегло за собою практично всіх ризиків і вигід від активу, а також не передало контроль над активом, Товариство продовжує визнавати переданий актив у тій мірі, у якій воно продовжує свою участь в ньому. У такому випадку Товариство також визнає відповідне зобов'язання. Переданий актив і відповідне зобов'язання оцінюються на основі, яка відображає права та зобов'язання, збережені Товариством.

Подальша участь, яка приймає форму гарантії за переданим активом, оцінюється за найменшою із наступних величин: первісної балансової вартості активу або максимальної суми відшкодування, виплата якої може вимагатися від Товариства.

Знецінення фінансових активів.

Товариство визнає резерв під очікувані кредитні збитки (далі ОКЗ) за всіма борговими інструментами, які не оцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток. ОКЗ розраховуються на основі різниці між усіма договірними грошовими потоками, що належать Товариству згідно з договором, і всіма грошовими потоками, які Товариство очікує одержати, дисконтованими за первісною ефективною процентною ставкою або її приблизним значенням. Очікувані грошові потоки включають грошові потоки від продажу утримуваного забезпечення або від інших механізмів підвищення кредитної якості, які є невід'ємною частиною договірних умов.

Товариство визначає підходи до розрахунку розміру очікуваних збитків (оціночного резерву) за активними операціями лізинговими (кредитними) операціями та (або) операціями з надання інших фінансових послуг в межах, обумовлених Статутом та дозвільними документами Товариства у відповідності до вимог та методології Міжнародного стандарту фінансової звітності МСФЗ 9. ОКЗ визнаються в два етапи. У разі фінансових інструментів, за якими з моменту їх первісного визнання кредитний ризик значно не збільшився, створюється оціночний резерв під збитки щодо кредитних збитків, які можуть виникнути внаслідок дефолтів, можливих протягом найближчих 12 місяців (12-місячні очікувані кредитні збитки). Для фінансових інструментів, за якими з моменту первісного визнання кредитний ризик істотно збільшився, створюється оціночний резерв під збитки щодо кредитних збитків, очікуваних протягом строку дії цього фінансового інструменту, незалежно від строків настання дефолту (очікувані кредитні збитки за весь строк).

Відносно торгової дебіторської заборгованості і активів за договором, які не стосуються кредитних операцій, а виникають внаслідок інших розрахунків з контрагентами, Товариство застосовує спрощений підхід при розрахунку ОКЗ. Керуючись п. 5.5.15 МСФЗ 9, Товариство не відслідковує зміни кредитного ризику, а замість цього на кожен звітну дату визнає оціночний резерв (забезпечення) під збитки в сумі,

рівній очікуваним кредитним збиткам за весь строк. Ця облікова політика застосовується до торговельної дебіторської заборгованості або активів за договорами, які входять у сферу застосування МСБО 17. Цей принцип бухгалтерського обліку застосовується до торгової дебіторської заборгованості та контрактних активів за орендою, що виникає внаслідок операцій, які підпадають під сферу застосування МСБО 17. Товариство використовує матрицю оціночних резервів, спираючись на минулий досвід виникнення кредитних збитків, скориговану з урахуванням факторів, специфічних для позичальників, і загальних економічних умов.

Відносно боргових інструментів, які оцінюються за справедливою вартістю через ІСД, Товариство застосовує спрощення про низький кредитний ризик. На кожну звітну дату Товариство оцінює, чи є борговий інструмент інструментом з низьким кредитним ризиком, використовуючи всю обґрунтовану і підтверджуючу інформацію, доступну без надмірних витрат або зусиль. При проведенні такої оцінки Товариство враховує внутрішній кредитний рейтинг боргового інструменту. Крім того, Товариство вважає, що відбулося значне збільшення кредитного ризику, якщо передбачені договором платежі прострочені більш ніж на 30 днів.

Товариство вважає, що за фінансовим активом стався дефолт, якщо передбачені договором платежі прострочені на 90 днів. Однак в певних випадках Товариство також може прийти до висновку, що за фінансовим активом стався дефолт, якщо внутрішня або зовнішня інформація вказує на те, що мало ймовірно, що Товариство отримає, без урахування механізмів підвищення кредитної якості, утримуваних Товариством, всю суму решти виплат, передбачених договором. Фінансовий актив списується, якщо у Товариства немає обґрунтованих очікувань щодо отримання передбачених договором грошових потоків.

ЛІЗИНГОВІ ОПЕРАЦІЇ

Оренда.

Оренда обліковується та відображається у фінансовій звітності, виходячи з її економічної сутності відповідно до МСФЗ 16 «Оренда».

Визначення того, чи є угода орендою або чи містить вона ознаки оренди, основане Товариством на аналізі змісту угоди на початку оренди.

Угода є орендою або містить ознаки оренди, якщо виконання угоди залежить від використання конкретного активу (або конкретних активів), і право на використання активу або конкретних активів у межах даної угоди переходить від однієї сторони до іншої, навіть якщо цей актив (або ці активи) не вказується (не вказуються) чітко в угоді.

Компанія в якості орендаря.

Згідно з МСФЗ 16 «Оренда» угода є орендою або містить ознаки оренди, якщо вона передає право користування ідентифікованим активом протягом певного періоду часу в обмін на орендну плату. Важливим елементом нового визначення оренди є вимога контролювати актив у користуванні та отримувати економічні вигоди від активу, ідентифікованого в договорі.

Орендар зобов'язаний визнавати актив у формі права користування у звіті про фінансовий стан та зобов'язання щодо орендних платежів, за винятком короткострокової оренди (до 12 місяців) та договорів оренди активів з незначною вартістю. Орендар також зобов'язаний визнавати амортизаційні витрати на актив у формі права користування об'єктом оренди та процентні витрати на зобов'язання з оренди у складі прибутків та збитків. Актив у формі права користування амортизується прямолінійним методом, тоді як зобов'язання за договорами оренди оцінюються за методом амортизованої вартості.

Товариство кваліфікує договори оренди або договори, що містять умови оренди, як договори, за якими:

отримує право на використання ідентифікованого активу, а право постачальника на заміну альтернативного активу є несуттєвим, та

має право отримувати практично всі економічні вигоди від використання права протягом усього строку користування, та

має право керувати використанням ідентифікованого активу протягом усього строку його корисного використання, коли:

Товариство має право визначати, як і з якою метою використовується актив протягом строку його корисного використання, або

заздалегідь були прийняті відповідні рішення про те, як і з якою метою використовується актив.

Товариство застосовує виключення і не визнає активи за правом користування та зобов'язання щодо: короткострокової оренди, до якої Товариство відносить договори без права викупу активу, укладені на строк не більше 12 місяців з початку дії договору, зокрема договори, укладені на невизначений строк з коротким (до 12 місяців) періодом попередження про розірвання договору, без суттєвих штрафних санкцій, під якими розуміються, зокрема, витрати за інвестиціями в іноземний основний засіб та витрати на зміну місцерозташування,

оренди з низькою вартістю (актив має вартість менше 20 000 гривень, що визначається на основі вартості нового активу незалежно від віку орендованого активу), за винятком оренди приміщень.

Товариство первісно оцінює зобов'язання з оренди за поточною вартістю орендних платежів, несплачених на цю дату.

На вартість зобов'язання за орендою впливають:

фіксовані платежі за вирахуванням будь-яких стимулюючих орендних платежів,

змінні орендні платежі, що залежать від індексу або ставки, які первісно оцінюються із застосуванням індексу або ставки, що діяли на дату початку оренди,

суми, які, як очікується, будуть сплачені орендарем за гарантованою ліквідаційною вартістю,

вартість реалізації варіанту купівлі, якщо ймовірність того, що Товариства скористається варіантом купівлі, перевищує 50%,

грошові штрафи за розірвання договору оренди, якщо договір оренди передбачає можливість його розірвання Товариством як орендарем.

Товариство не включає змінні платежі, що залежать від зовнішніх факторів, до складу орендних платежів.

Після первісного визнання Товариство оцінює зобов'язання з оренди за амортизованою вартістю.

Товариство визнає переоцінку зобов'язання з оренди як коригування активу в формі права користування. Якщо в результаті переоцінки балансова вартість активу з права користування зменшилася до нуля і відбувається подальше зменшення оцінки зобов'язання з оренди, Товариство визнає решту суми переоцінки як прибуток або збиток.

Активи з права користування підлягають первісній оцінці Товариством за вартістю, яка включає:

суму первісної оцінки зобов'язання з оренди,

будь-які орендні платежі, сплачені на дату початку оренди або до неї, за вирахуванням отриманих стимулюючих орендних платежів,

будь-які початкові прямі витрати, понесені Товариством.

Після первісного визнання Товариство оцінює актив у формі права користування шляхом зменшення його первісної вартості на суму зносу (амортизація на прямолінійній основі) та збитків від зменшення корисності, а також коригує на переоцінку орендного зобов'язання.

Товариство використовує ставки дисконтування для дисконтування майбутніх орендних платежів:

ті, що розраховуються на основі кривих доходності, які відображають вартість фінансування у певній валюті,

ті, що охоплюють строк найдовшої оренди, яка підлягає оцінці, і відображають для даної валюти фіксовану ринкову процентну ставку та витрати Товариства на фінансування.

Орендні платежі за короткостроковою та малоцінною орендою визнаються Товариством як витрати за прямолінійним методом протягом строку оренди.

Компанія в якості орендодавця.

Оренда, за якою не передаються практично всі ризики та вигоди, пов'язані з правом власності на орендований актив, класифікується як операційна оренда.

За договорами операційної оренди, за якими Товариство виступає орендодавцем, орендований актив визнається у звіті про фінансовий стан Товариства, оскільки орендарю не передаються практично всі ризики та вигоди, пов'язані з правом власності на актив. Активи, орендовані за договорами операційної оренди, відображаються у звіті про фінансовий стан відповідно до виду активу.

Дохід від операційної оренди визнається як дохід за прямолінійним методом протягом строку оренди. Умовні орендні платежі визнаються як дохід у тому періоді, в якому вони були отримані. Витрати, включаючи амортизацію, понесені для отримання доходу від оренди, визнаються як витрати у звіті про прибутки та збитки.

Початкові прямі витрати, понесені у зв'язку з переговорами та діяльністю, спрямованою на укладення договору операційної оренди, збільшують балансову вартість орендованого майна і визнаються як витрати протягом строку оренди на тій самій основі, що й доходи від оренди.

Товариство амортизує активи, отримані в операційну оренду, відповідно до амортизаційної політики, прийнятої Товариством для аналогічних активів, з урахуванням строку дії договору операційної оренди.

Лізингові операції. Фінансовий лізинг.

Фінансова оренда визнається та відображається у бухгалтерському обліку та фінансовій звітності, виходячи з її економічної сутності, та обліковується відповідно до МСФЗ 16 «Оренда» та МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» щодо її первісного визнання, класифікації, подальшого визнання, знецінення та припинення визнання.

Оренда, за якою до орендаря переходять практично всі ризики та вигоди, пов'язані з правом власності на актив, класифікується як фінансова оренда.

Договори фінансового лізингу Товариства включають умову, згідно з якою лізингоодержувач має право викупити предмет лізингу, сплативши викупну вартість, або повинен повернути предмет лізингу Товариству у разі припинення або розірвання договору лізингу.

Активи, утримувані на умовах фінансової оренди, відображаються у звіті про фінансовий стан у складі дебіторської заборгованості в сумі, що дорівнює чистим інвестиціям в оренду.

Первісне визнання.

У випадку фінансової оренди орендований актив не визнається у звіті про фінансовий стан, натомість у статті активів «Дебіторська заборгованість за орендою» визнається сума дебіторської заборгованості, що дорівнює чистим інвестиціям в оренду. Чисті інвестиції в оренду – це валові інвестиції в оренду, дисконтвані за орендною процентною ставкою.

Орендна процентна ставка – це дисконтна ставка, яка на початку оренди призводить до того, що поточна вартість мінімальних орендних платежів дорівнює сумі справедливої вартості орендованого активу та первісних прямих витрат, понесених Товариством.

Дохід від фінансової оренди визнається протягом строку дії договору фінансової оренди для відображення постійної періодичної норми прибутку на чисті інвестиції Товариства в оренду і включається до складу доходу від фінансової оренди. Цей дохід визначається на основі балансової вартості, тобто чистих інвестицій в оренду за вирахуванням їх очікуваного зменшення корисності із застосуванням ефективної процентної ставки на основі повного грошового потоку, що генерується орендними договорами. Цей потік включає, зокрема, адміністративну комісію, що стягується при укладанні договору фінансового лізингу, початковий лізинговий платіж, періодичні лізингові платежі та плату за передачу права власності на об'єкт лізингу лізингоодержувачу.

Початкові прямі витрати, понесені на переговори та роботу над договором фінансового лізингу, коригують первісну вартість активу – дебіторську заборгованість за фінансовим лізингом.

Подальша оцінка.

Надалі Товариство оцінює такий фінансовий актив протягом строку фінансової оренди за сумою, що дорівнює чистим інвестиціям в оренду. Фінансові активи за договорами фінансового лізингу підлягають оцінці на предмет знецінення. Прибутки або збитки визнаються у звіті про прибутки та збитки, коли визнання активу припиняється, модифікується або зменшується його корисність.

Припинення визнання.

Фінансовий актив за договорами фінансової оренди припиняє визнаватися (тобто виключається зі звіту Товариства про фінансовий стан), коли:

- термін дії прав на отримання грошових потоків від активу минув; або
- Товариство передало свої права на отримання грошових потоків від активу або взяло на себе зобов'язання по виплаті третій стороні одержуваних грошових потоків у повному обсязі і без істотної затримки за «транзитною» угодою; та або (а) Товариство передало практично всі ризики і вигоди від активу, або (б) Товариство не передало, але й не зберігає за собою практично всіх ризиків і вигід від активу, але передало контроль над цим активом.

Після припинення визнання базового активу різниця між його балансовою вартістю та дебіторською заборгованістю за фінансовою орендою включається до прибутку або збитку. Товариство має право передати свої права на отримання грошових потоків від активу. У такому випадку Товариство оцінює, чи збереглися ризики і вигоди, пов'язані з правом власності, і, якщо так, у якому обсязі. Якщо рішенням Товариства не відбудеться передача прав та контролю над активом, але й не будуть збережені всі ризики і вигоди від активу, Товариством визнаватиметься переданий актив за договорами фінансової оренди в тій мірі, у якій Товариство продовжує свою участь в ньому. Такий підхід базується на виконанні норм МСФЗ 9 «Фінансові інструменти».

Знецінення фінансових активів.

Для фінансових активів за договорами фінансового лізингу, що оцінюються в сумі, яка дорівнює чистим інвестиціям в лізинг, Товариство визнає резерв (хеджування) під очікувані кредитні збитки (ОКЗ).

ОКЗ розраховуються на основі різниці між усіма договірними грошовими потоками, що належать Товариству згідно договору, і всіма грошовими потоками, які Товариство очікує одержати, дисконтовані з використанням первісної ефективної процентної ставки або її приблизного значення. Очікувані грошові потоки включають грошові потоки від продажу утримуваного забезпечення або від інших механізмів підвищення кредитної якості, які є невід'ємною частиною договірних умов.

Товариство оцінює резерв під очікувані кредитні збитки в сумі, що дорівнює очікуваним кредитним збиткам за весь строк дії за дебіторською заборгованістю за договорами оренди, що виникають за операціями, які підпадають під сферу застосування МСФЗ 16 «Оренда».

Товариство вважає, що за фінансовим активом стався дефолт, якщо передбачені договором платежі прострочені більше як на 90 днів. Однак в певних випадках Товариство також може прийти до висновку, що за фінансовим активом стався дефолт, якщо внутрішня або зовнішня інформація вказує на те, що малоімовірно, що Товариство отримає, без урахування механізмів підвищення кредитної якості, утримуваних Товариством, всю суму решти виплат, передбачених договором. Фінансовий актив за договорами фінансової оренди списується, якщо у Товариства немає обґрунтованих очікувань щодо відшкодування передбачених договором грошових потоків.

Відсотки за договорами фінансової оренди нараховуються впродовж договірного строку на суму чистої інвестиції в оренду та визнаються фінансовим доходом. Орендні платежі зменшують визнану дебіторську заборгованість за договором фінансової оренди – чисту інвестицію у фінансову оренду та дебіторську заборгованість за нарахованими відсотками (параграфи 75–77 МСФЗ 16).

Для обліку операцій за договорами фінансової оренди Товариством застосовуються такі рахунки:

Для обліку чистих інвестицій Товариства у фінансову оренду – субрахунок 181 «Заборгованість за майно, що передано у фінансову оренду».

Для обліку короткострокової поточної дебіторської заборгованості Товариства за договорами фінансової оренди – субрахунок 37711 «Розрахунки за виданими фінансовими кредитами – в розрізі лізингових операцій».

Для обліку нарахованих доходів Товариства за договорами фінансової оренди використовується рахунок 373 «Розрахунки по нарахованим доходам», а саме:

- субрахунок 3731 «Нараховані проценти в розрізі лізингових операцій»;

- субрахунок 3732 «Нараховані комісії розрізі лізингових операцій».

Для обліку розрахунків по претензіям використовується рахунок 374 «Розрахунки по претензіям».

ОБЛІК ГРОШОВИХ КОШТІВ

Грошові кошти складаються з грошових коштів в банках, готівки в касі і депозитів до запитання.

Еквіваленти грошових коштів – це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості.

Фінансова звітність Товариства складається в національній валюті України (гривні), що є функціональною валютою.

Господарські операції, проведені в іноземній валюті, при первинному визнанні відображаються у функціональній валюті за курсом Національного банку України (НБУ) на дату здійснення операції.

На дату складання фінансової звітності згідно МСБО 21 «Вплив змін валютних курсів» всі монетарні

статті, що враховуються в іноземній валюті, перераховуються та відображаються в балансі за курсом НБУ на дату складання звітності.

Курсові різниці, що виникають при перерахунку, відображаються підсумовуючим підсумком у звіті про фінансові результати того періоду, в якому вони виникли.

ФІНАНСОВІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

Первісне визнання та оцінка.

Фінансові зобов'язання класифікуються за такими категоріями: фінансові зобов'язання за справедливою вартістю через прибуток або збиток та інші фінансові зобов'язання.

Товариство приймає рішення про класифікацію фінансового зобов'язання при його первісному визнанні.

Категорія фінансових зобов'язань за справедливою вартістю через прибуток або збиток включає похідні фінансові інструменти.

Категорія інших фінансових зобов'язань включає зобов'язання, які не оцінюються за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, в основному зобов'язання за кредитами та позиками, зобов'язання за випуском боргових цінних паперів, зобов'язання за сек'юритизацією активів. При первісному визнанні такий компонент фінансового зобов'язання оцінюється за справедливою вартістю, яка збільшується або зменшується на суму витрат на здійснення операцій, безпосередньо пов'язаних з випуском компонента фінансового зобов'язання. Інші фінансові зобов'язання Товариства включають торгові та інші кредитні зобов'язання, позики, в тому числі овердрафти.

Категорія фінансових зобов'язань за справедливою вартістю через прибуток або збиток включає похідні фінансові інструменти.

Прибутки та збитки від зміни справедливої вартості похідних фінансових інструментів, які не є похідними інструментами обліку хеджування, визнаються безпосередньо в складі прибутків та збитків.

Оцінка фінансових зобов'язань після первісного визнання – подальша оцінка.

Після первісного визнання інші фінансові зобов'язання оцінюються за амортизованою вартістю з використанням ефективної процентної ставки.

Прибутки та збитки від зміни справедливої вартості похідних фінансових інструментів, що не є інструментами хеджування, визнаються безпосередньо в складі прибутків та збитків.

Кредити та позики.

Після первісного визнання процентні кредити та позики оцінюються за амортизованою вартістю з використанням методу ефективної процентної ставки.

Амортизована вартість розраховується з урахуванням дисконтів або премій при придбанні, а також комісійних або витрат, які є невід'ємною частиною ефективної процентної ставки.

Припинення визнання.

Визнання фінансового зобов'язання припиняється, якщо зобов'язання погашено, анульовано або строк його дії закінчився. Якщо наявне фінансове зобов'язання замінюється іншим зобов'язанням перед тим самим кредитором на суттєво відмінних умовах або якщо умови наявного зобов'язання значно змінені, така заміна або зміни враховуються як припинення визнання первісного зобов'язання та початок визнання нового зобов'язання, а різниця в їх балансовій вартості визнається в звіті про прибуток або збиток.

Оціночні зобов'язання.

Оціночні зобов'язання визнаються тоді, коли Товариство має зобов'язання (юридичне або обумовлене практикою), що виникло в результаті минулої події; існує ймовірність того, що для погашення зобов'язання знадобиться вибуття економічних вигод, і суму зобов'язання можна буде достовірно оцінити. Якщо Товариство очікує, що вартість деяких або всіх оціночних зобов'язань буде відшкодована, наприклад, за договором страхування, то відшкодування визнається як окремий актив, але тільки тоді, коли практично існує впевненість у тому, що відшкодування дійсно відбудеться. Витрати, пов'язані з даним оціночним зобов'язанням, визнаються в складі прибутків та збитків за вирахуванням суми відшкодування.

Якщо вплив вартості грошей у часі істотний, оціночні зобов'язання дисконтуються за поточною ставкою до оподаткування, яка відображає, коли це може бути застосовано, ризики, характерні для конкретного зобов'язання. Якщо застосовується дисконтування, то збільшення оціночного зобов'язання з плином часу визнається як витрати по фінансуванню.

Взаємозалік фінансових інструментів.

Фінансові активи і фінансові зобов'язання підлягають взаємозаліку, а нетто-сума подається в звіті про фінансовий стан, якщо є юридично захищене на даний момент право на взаємозалік визнаних сум і коли є намір провести розрахунок на нетто-основі, реалізувати активи та одночасно з цим погасити зобов'язання.

ВИТРАТИ ЗА ПОЗИКАМИ

Товариство для складання фінансової звітності застосовує підхід до обліку витрат за позиками, відображений в МСБО 23 «Витрати за позиками».

Витрати за позиками – витрати на сплату відсотків та інші витрати, понесені підприємством у зв'язку із запозиченням коштів.

Витрати за позиками включають:

- а) витрати на сплату відсотків, обчислені за допомогою методу ефективного відсотка, як описано в МСБО 9 «Фінансові інструменти»;
- б) фінансові витрати, пов'язані з фінансовою орендою й визнані згідно з МСБО 16 «Оренда»;
- в) курсові різниці, які виникають унаслідок отримання позик в іноземній валюті, якщо вони розглядаються як коригування витрат на сплату відсотків.

Витрати за позиками визнаються як витрати того періоду, в якому вони понесені, з відображенням у звіті про фінансові результати, крім кваліфікованих активів.

До кваліфікованих активів відносяться:

- (а) запаси;
- (б) нематеріальні активи;
- (в) інвестиції у нерухомість.

Витрати за позиками, які безпосередньо відносяться до придбання, будівництва або виробництва кваліфікованого активу як частина собівартості цього активу, капіталізуються.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТА РЕЗЕРВИ

Забезпечення визнаються тоді, коли Товариство в результаті певної події в минулому має юридичні або фактичні зобов'язання, для врегулювання яких з більшим ступенем імовірності буде потрібен відтік ресурсів та які можна оцінити з достатньою надійністю.

Товариство визнає в якості резервів резерв відпусток, який формується щомісячно на підставі фонду оплати праці наступним чином:

- резерв нараховується, виходячи з заробітної плати кожного працівника за місяць та нарахованих на заробітну плату страхових внесків;
- заробітна плата нових працівників та звільнених в поточному місяці не включається до розрахунку резерву;
- щомісяця працівник накопичує 2 дні щорічної оплачуваної відпустки (в т.ч., якщо працівник знаходився на лікарняному).

З метою врахування підвищення (пониження) заробітної плати для обчислення резерву щомісячні відрахування до резерву визначаються на останній робочий день місяця.

Розрахунок відрахувань до резерву на виплату відпусток визначається щомісячно за формулою: сума відрахування до резерву = (фонд оплати праці + нарахування єдиного соціального внеску) / кількість календарних днів у поточному місяці (за виключенням святкових днів) x 2. Якщо на дату балансу раніше визнане зобов'язання не підлягає погашенню, то його сума включається до складу доходу звітного періоду.

Суми створених забезпечень визнаються витратами.

ВИПЛАТИ ПРАЦІВНИКАМ

Всі винагороди працівникам Товариства враховуються як поточні відповідно до МСБО 19 «Виплати працівникам».

Виплати працівникам включають:

- а) короткострокові виплати працівникам, такі як заробітна плата, оплачені щорічні відпустки та тимчасова непрацездатність, участь у прибутку та премії (якщо вони підлягають сплаті протягом дванадцяти місяців після закінчення періоду);
- б) виплати після закінчення трудової діяльності, такі як пенсії, інші види пенсійного забезпечення, страхування життя та медичне обслуговування після закінчення трудової діяльності;
- в) інші поточні виплати працівникам, включаючи додаткову відпустку за вислугу років або оплачувану академічну відпустку, виплати з нагоди ювілеїв чи інші виплати за вислугу років, виплати за тривалою непрацездатністю, а також отримання частки прибутку, премії та відстрочену компенсацію, якщо вони підлягають сплаті після завершення дванадцяти місяців після закінчення періоду або пізніше;
- г) виплати при звільненні.

У процесі своєї господарської діяльності Товариство сплачує обов'язкові внески до Державного Пенсійного фонду України за своїх працівників у розмірі, передбаченому законодавством України.

ВИЗНАННЯ ДОХОДІВ ТА ВИТРАТ

Дохід – це валове надходження економічних вигід протягом періоду, що виникає в ході звичайної діяльності Товариства, коли власний капітал зростає в результаті цього надходження, а не в результаті внесків учасників власного капіталу.

Доходи Товариства визнаються на основі принципу нарахування, коли існує впевненість, що в результаті операції відбудеться збільшення економічної вигоди, а сума доходу може бути достовірно визначена.

Дохід Товариства від реалізації переданого у фінансовий лізинг активу визнається на момент його передачі і одночасно відображається в бухгалтерському обліку як дебіторська заборгованість у сумі, що дорівнює дисконтованій сумі інвестиції. При цьому актив (об'єкт лізингу) списується із балансу Товариства.

На дату початку дії договору фінансової оренди Товариство відповідно до МСФЗ 16 «Оренда», визнає:

- дохід, який є справедливою вартістю орендованого активу або, якщо вона менша, теперішньою вартістю орендних платежів, що нараховуються орендодавцю, дисконтованою за ринковою ставкою відсотка;
- собівартість продажу, яка є собівартістю або балансовою вартістю (якщо вони різні) орендованого активу мінус теперішня вартість негарантованої ліквідаційної вартості;
- прибуток або збиток від продажу (який є різницею між надходженнями від продажу та собівартістю продажу).

Товариство визнає фінансовий дохід протягом строку оренди на основі моделі, яка відображає сталу періодичну норму прибутковості на чисті інвестиції Товариства як орендодавця.

Метою Товариства є розподіл фінансового доходу протягом строку оренди на систематичній та раціональній основі для зменшення як основної суми боргу, так і незаробленого фінансового доходу.

Товариство віднімає орендні платежі, які відносяться до облікового періоду, з валових інвестицій у фінансову оренду.

Щодо чистої інвестиції в фінансову оренду Товариство застосовує вимоги щодо припинення визнання та зменшення корисності, викладені в МСФЗ 9. Товариство регулярно переглядає суми розрахункової негарантованої ліквідаційної вартості, використані при обчисленні валових інвестицій в оренду. Якщо відбулося зменшення розрахункової негарантованої ліквідаційної вартості, то Товариство розподіляє дохід протягом строку оренди та визнає будь-яке зменшення вже нарахованих сум негайно.

Обліку підлягають фактично понесені витрати (які мають документальне підтвердження їх здійснення)

або прогнозовані витрати за довідкою, затвердженою Головою Правління Товариства.

Транспортні та інші витрати, пов'язані з придбанням запасів та необоротних активів не включаються до складу витрат, а підлягають віднесенню на відповідні рахунки обліку необоротних активів та запасів.

Для обліку витрат використовуються рахунки 9 класу.

Визначення фінансового результату проводиться поквартально.

Величина нерозподіленого прибутку (непокритих збитків) визначається один раз на рік в кінці звітного року.

ВИТРАТИ З ПОДАТКУ НА ПРИБУТОК

Витрати з податку на прибуток визначаються і відображаються у фінансовій звітності Товариства відповідно до МСБО 12 «Податки на прибуток».

Витрати з податку на прибуток, що відображаються в звіті про фінансові результати, складаються з сум поточного та відстроченого податку на прибуток.

Поточний податок на прибуток визначається, виходячи з оподаткованого прибутку за рік, розрахованого за правилами податкового законодавства України.

Відстрочені податкові зобов'язання – суми податків на прибуток, що підлягають сплаті в майбутніх періодах відповідно до оподатковуваних тимчасових різниць.

Відстрочені податкові активи – це суми податків на прибуток, що підлягають відшкодуванню в майбутніх періодах відповідно до:

- а) тимчасових різниць, що підлягають вирахуванню;
- б) невикористаних податкових збитків, перенесених на майбутні періоди;
- в) невикористаних податкових пільг, перенесених на майбутні періоди.

Тимчасові різниці – це різниці між балансовою вартістю активу або зобов'язання у звіті про фінансовий стан та його податковою базою.

Тимчасові різниці можуть бути:

а) тимчасовими різницями, що підлягають оподаткуванню – тимчасові різниці, які при визначенні оподаткованого прибутку (податкового збитку) майбутніх періодів призводять до сум, що підлягають оподаткуванню при відшкодуванні або погашенні балансової вартості активу чи зобов'язань;

б) тимчасовими різницями, що підлягають вирахуванню – тимчасові різниці, які при визначенні оподаткованого прибутку (податкового збитку) майбутніх періодів призводять до сум, що підлягають вирахуванню при відшкодуванні або погашенні балансової вартості активу чи зобов'язань.

Податкова база активу або зобов'язання – це сума, яка використовується для цілей оподаткування цього активу або зобов'язання.

Відстрочений податок визнається у сумі, яка, як очікується, буде сплачена або відшкодована в зв'язку з наявністю різниці між балансовою вартістю активів та зобов'язань, відображених у фінансовій звітності, та відповідними податковими базами активів і зобов'язань. Відстрочені податки на прибуток розраховуються за тимчасовими різницями з використанням балансового методу обліку зобов'язань.

Відстрочені податкові активи та зобов'язання оцінюються із застосуванням податкових ставок, які, як очікується, застосовуватимуться у періоді реалізації або погашення активу на основі податкових ставок, чинних на звітну дату, або про введення яких в дію в найближчому майбутньому достовірно відомо за станом на звітну дату.

Відстрочені податкові активи визнаються лише тоді, коли існує ймовірність отримання оподаткованого прибутку, за рахунок якого можна реалізувати відстрочені податкові активи, або коли можна буде зарахувати проти них існуюче відстрочене податкове зобов'язання.

ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ

Зареєстрований капітал включає в себе внески учасників Товариства.

Товариство визнає резервний фонд у складі власного капіталу, сформований відповідно до Статуту

закінчення звітної періоду незалежно від того, чи планує суб'єкт господарювання користуватися цим правом. Якщо право відстрочити врегулювання зобов'язання залежить від виконання суб'єктом господарювання певних умов, то таке право існує на дату закінчення звітної періоду, лише якщо суб'єкт господарювання виконав всі умови до цієї дати.

Ці поправки не вплинули на консолідовану фінансову звітність Товариства

Поправки до МСБО 1 - Непоточні зобов'язання зі спеціальними умовами

Поправки до МСБО 1 «Подання фінансової звітності» пояснюють, що суб'єкт господарювання може класифікувати зобов'язання, що виникають за кредитною угодою, як непоточні, якщо право суб'єкта господарювання відстрочити погашення цих зобов'язань зумовлене виконанням спеціальних умов протягом 12 місяців після завершення звітної періоду.

Також у примітках до фінансової звітності необхідно розкрити інформацію, яка дозволить користувачам усвідомити ризик того, що зобов'язання можуть підлягати поверненню протягом 12 місяців після завершення звітної періоду.

Ці поправки не вплинули на консолідовану фінансову звітність Товариства.

Поправки до МСФЗ 16 - Зобов'язання з оренди при продажу зі зворотною орендою

Згідно з поправками до МСФЗ 16 «Оренда» продавці-орендарі повинні будуть переоцінити або перерахувати угоди купівлі-продажу зі зворотною орендою, укладені з 2019 року.

Ці поправки не вплинули на консолідовану фінансову звітність Товариства.

Поправки до МСБО 7 та МСФЗ 7 - Угоди фінансування постачальників

Поправки до МСБО 7 «Звіт про рух грошових коштів» та МСФЗ 7 «Фінансові інструменти: розкриття інформації» описують характеристики угод фінансування постачальників та містять вимоги щодо розкриття додаткової інформації про такі угоди. Вимоги до розкриття інформації покликані допомогти користувачам фінансової звітності зрозуміти вплив угод фінансування постачальників на зобов'язання суб'єкта господарювання, його грошові потоки та схильність до ризику ліквідності.

Ці поправки не вплинули на консолідовану фінансову звітність Товариства.

3.4. Стандарти, які були випущені, але ще не набули чинності

Нижче наведено нові стандарти, виправлення та роз'яснення, які були випущені, але ще не набрали чинності на дату випуску фінансової звітності Товариства. Товариство має намір застосувати ці стандарти, поправки та роз'яснення, якщо застосовно, з дати набуття ними чинності.

Обмежена конвертація – Зміни до МСБО 21

У серпні 2023 року Рада з міжнародних стандартів бухгалтерського обліку випустила поправки до МСБО 21 «Вплив змін валютних курсів», щоб визначити, як суб'єкт господарювання повинен оцінювати, чи є валюта вільноконвертованою, і як він повинен визначати спотовий обмінний курс, якщо існують обмеження конвертації. Поправки також вимагають розкриття інформації, яка дає змогу користувачам фінансової звітності зрозуміти, як валюта, що не є вільноконвертованою, впливає або, як очікується, вплине на фінансові показники суб'єкта господарювання, його фінансовий стан і грошові потоки.

Поправки набудуть чинності для річних звітних періодів, які починаються 1 січня 2025 року або після цієї дати. Дозволяється дострокове застосування, і цей факт має бути розкритий. Застосовуючи поправки, суб'єкт господарювання не може перераховувати порівняльну інформацію.

Очікується, що поправки не матимуть суттєвого впливу на фінансову звітність Товариства.

МСФЗ 18 «Подання та розкриття інформації у фінансовій звітності».

У квітні 2024 року IASB випустив МСФЗ 18, який замінює МСБО 1 «Подання фінансової звітності». МСФЗ 18 вводить нові вимоги до подання інформації у звіті про прибутки та збитки, включаючи визначені загальні та проміжні підсумки. Крім того, суб'єкти господарювання повинні класифікувати будь-які доходи та витрати у звіті про прибутки та збитки за однією з п'яти категорій: операційна діяльність, інвестиції, фінансування, податок на прибуток і припинена діяльність, перші три з яких є новими.

Він також вимагає розкриття нових визначених керівництвом показників ефективності, проміжних підсумків доходів і витрат, а також містить нові вимоги до агрегування та дезагрегування фінансової інформації на основі визначених «ролей» основної фінансової звітності (PFS) і приміток.

Крім того, до МСБО 7 «Звіт про рух грошових коштів» було внесено точкові поправки, які включають зміну початкової точки для визначення грошових потоків від операційної діяльності за непрямим методом з «прибутку або збитку» на «операційний прибуток або збиток» і видалення можливості класифікації грошових потоків від дивідендів і відсотків. Крім того, внесені відповідні поправки до кількох інших стандартів.

МСФЗ 18 та поправки до інших стандартів набувають чинності для звітних періодів, що починаються 1 січня 2027 року або після цієї дати. Дозволяється дострокове застосування, і цей факт має бути розкритий. МСФЗ 18 застосовуватиметься ретроспективно.

Зараз Товариство працює над визначенням впливу поправок як на основну фінансову звітність, так і на примітки до фінансової звітності.

МСФЗ 19 «Дочірні підприємства без публічної підзвітності: Розкриття інформації»

У травні 2024 року Рада з МСФЗ випустила МСФЗ 19, який дозволяє відповідним суб'єктам господарювання обирати застосування скорочених вимог до розкриття інформації, визначених цим стандартом, одночасно застосовуючи вимоги до визнання, оцінки та подання інформації, визначені в інших МСФЗ. Щоб мати можливість застосовувати МСФЗ 19, суб'єкт господарювання на кінець звітного періоду має бути дочірньою компанією, як визначено в МСФЗ 10, не мати публічної підзвітності та мати материнську компанію (кінцеву чи проміжну), яка складає консолідовану фінансову звітність згідно МСФЗ, доступну для загального користування.

МСФЗ 19 набуде чинності для звітних періодів, що починаються 1 січня 2027 року або після цієї дати, з дозволенним достроковим застосуванням.

Оскільки інструменти капіталу Товариства знаходяться в публічному обігу, вона не має права застосовувати МСФЗ 19.

3.5. Бухгалтерські судження, оцінки та припущення

Підготовка фінансової звітності Товариства вимагає від його керівництва винесення суджень та визначення оцінок і припущень, які впливають на суми виручки, витрат, активів та зобов'язань, що подаються у звітності, а також на розкриття інформації про ці статті та про умовні зобов'язання. Невизначеність щодо цих припущень та оцінок може призвести до результатів, які можуть вимагати в майбутньому істотних коригувань балансової вартості активів або зобов'язань, щодо яких приймаються такі припущення та оцінки.

Безперервність діяльності

Керівництво Товариство підготувало цю фінансову звітність відповідно до принципу подальшої безперервності діяльності. При формуванні цього професійного судження керівництво врахувало її фінансовий стан, поточні плани, прибутковість діяльності та доступ до фінансових ресурсів, а також проаналізувало вплив макроекономічних тенденцій на діяльність Товариства.

Фінансову звітність Товариства складено, виходячи із припущення про його функціонування у майбутньому, яке передбачає лізингову діяльність та виконання зобов'язань у ході діяльності. Таким чином, ця фінансова звітність не містить будь-яких коригувань, які могли б мати місце, якби

Товариство було не здатна продовжувати свою діяльність в майбутньому не в ході своєї звичайної діяльності.

4. ПОДАТОК НА ПРИБУТОК

Згідно з чинним законодавством України, податкові збитки можуть переноситися на наступні періоди і використовуватися безстроково. Податкові збитки, перенесені на наступні періоди, за якими не був визнаний відстрочений податковий актив, на 31 грудня 2024 р. становили 2 803 тис. грн. На 31 грудня 2023 р.: 3 420 тис. грн. Товариство не визнало відстрочені податкові активи за цими статтями, оскільки отримання у майбутньому оподаткованого прибутку, за рахунок якого Товариство змогла б використати відповідні вигоди, є малоімовірним.

Витрати з податку на прибуток:

	2024	2023
Витрати з поточного податку на прибуток	-	-
Всього (витрати) /відшкодування з податку на прибуток	-	-

Узгодження витрат з податку на прибуток та облікового прибутку за роки, які закінчилися 31 грудня 2024 та 20231 років:

	2024	2023
Прибуток/(збиток) до оподаткування	967	(2 091)
Теоретичні податкові відрахування за відповідною ставкою оподаткування 18%	(174)	-
Коригування облікового прибутку:	174	
Податковий вплив постійних різниць	-	-
Перенесення невикористаних податкових збитків на майбутні періоди	174	-
Витрати з податку на прибуток	-	-

5. ДОХОДИ ВІД ЛІЗИНГОВИХ ОПЕРАЦІЙ

(в тисячах гривень)

	2024	2023
Комісійний дохід	3 936	1 787
Процентний дохід	3 468	802
Зміни від розформування резервів	469	-
Інший дохід від лізингоодержувача	5	-
Всього	7 878	2 589

6. ІНШІ ДОХОДИ

(в тисячах гривень)

	2024	2023
Процентний дохід від депозитних операцій	371	1 127
Всього	371	1 127

7. АДМІНІСТРАТИВНІ ВИТРАТИ

(в тисячах гривень)	2024	2023
Реєстраційні та страхові послуги при оформленні лізингу	2 787	521
Заробітна плата	2 570	2 427
Винагорода за консультаційні, інформаційні, аудиторські й інші послуги	960	852
Нарахування на заробітну плату	560	531
Інші нарахування ЄСВ	211	-
ІТ обслуговування та супровід	201	152
Супровідні витрати лізингових угод	153	-
Резерв відпусток	87	-
Аудит	75	75
Оренда приміщень	55	53
Податки, віднесені на витрати	50	8
Амортизація	44	135
Навчання співробітників	39	2
Розрахунково касове обслуговування та інші послуги банку	27	25
Використання МШП та інших матеріалів	2	2
Експертна оцінка майна	1	26
Всього	7 822	4 809

8. ІНШІ ОПЕРАЦІЙНІ ВИТРАТИ

(в тисячах гривень)	2024	2023
Штрафні санкції	5	103
Зміни від нарахування резервів		1 536
Всього	5	1 639

9. ДЕБІТОРСЬКА ЗАБОРГОВАНІСТЬ З ФІНАНСОВОГО ЛІЗИНГУ

Станом на, 31 грудня 2024 року порівняно з 31 грудня 2023 року дебіторська заборгованість з фінансового лізингу була представлена наступним чином:

(в тисячах гривень)	31.12.2024	31.12.2023
Довгострокова дебіторська заборгованість за мінімальними лізинговими платежами	21 787	21 676
Поточна дебіторська заборгованість з фінансового лізингу	550	577
Резерв сумнівної заборгованості	(1 102)	(1 572)
Всього	21 235	20 681

Товариство розраховує резерв під знецінення чистих інвестицій в лізинг на підставі внутрішньої моделі, яка враховує історичні дані про рівень втрат. Керівництво аналізує історичні дані про рівень втрат і

розраховує вірогідність дефолту і долю втрат в разі дефолту, які потім використовуються для обчислення резерву під знецінення для кожного типу лізингу. Договори лізингу Товариства зазвичай передбачають внесення лізингоотримувачем авансового платежу у розмірі певного відсотка від купувальної ціни активу на момент початку дії договору лізингу.

В період дії договору лізингу Товариство зберігає право власності на актив.

Ризики, супутні володінню активом, що орендується, включаючи його пошкодження і крадіжку, підлягають страхуванню. Відповідно до договорів страхування у випадках повної загибелі або крадіжки Товариство є по ним вигодонабувачем.

При оцінці резерву під знецінення чистих інвестицій в лізинг Товариство використовує допущення, що прострочені чисті інвестиції в лізинг будуть погашені в основному за рахунок продажу об'єкту лізингу.

Отже, фінансовий ефект, який надає наявність забезпечення на величину резерву під знецінення, є істотним. Ґрунтуючись на історичному досвіді, керівництво вважає, що справедлива вартість застави по чистих інвестиціях в лізинг щонайменше дорівнює їх балансовій вартості. Оцінка вартості забезпечення заснована на вартості забезпечення, розрахованою на момент укладення договору лізингу, і, як правило, не передивляється, за винятком випадків, коли інвестиції в лізинг оцінюються на індивідуальній основі як знецінені.

10. РУХ РЕЗЕРВУ СУМНІВНОЇ ЗАБОРГОВАНОСТІ

(в тисячах гривень)	31.12.2024	31.12.2023
Резерв сумнівної заборгованості	(1 102)	(1 572)
Всього	(1 102)	(1 572)

11. ОСНОВНІ ЗАСОБИ

	Комп'ютерне обладнання	Офісне обладнання	Всього
Первісна вартість			
Залишок на 1 січня 2023 року	163	-	163
Надходження	2	1	3
Вибуття	-	-	-
Залишок на 31 грудня 2023 року	165	1	166
Надходження	-	-	-
Вибуття	-	-	-
Залишок на 31 грудня 2024 року	165	1	166
Накопичена амортизація та втрати від знецінення			
Залишок на 1 січня 2023 року	81	-	81
Амортизація за рік	82	1	83
Втрати від знецінення	-	-	-
Вибуття	-	-	-
Залишок на 31 грудня 2023 року	163	1	164

Амортизація за рік	1	-	1
Втрати від знецінення	-	-	-
Вибуття та внутрішні переміщення	-	-	-
Залишок на 31 грудня 2024 року	164	1	165
Балансова вартість			
Залишок на 1 січня 2023 року	82	-	82
Залишок на 31 грудня 2023 року	2	-	2
Залишок на 31 грудня 2024 року	1	-	1

Станом на 31.12.2024 Товариство використовує у діяльності повністю амортизовані основні засоби первісна вартість яких – 1тис грн. (2023: 1тис. грн.).

12. НЕМАТЕРІАЛЬНІ АКТИВИ

Первісна вартість	Ліцензія	Всього
Залишок на 1 січня 2023 року	83	83
Надходження	54	54
Вибуття	-	-
Залишок на 31 грудня 2023 року	137	137
Надходження	49	49
Вибуття	-	-
Залишок на 31 грудня 2024 року	186	186
Накопичена амортизація та втрати від знецінення		
Залишок на 1 січня 2023 року	36	36
Амортизація за рік	52	52
Вибуття	-	-
Залишок на 31 грудня 2023 року	88	88
Амортизація за рік	43	43
Вибуття та внутрішні переміщення	-	-
Залишок на 31 грудня 2024 року	131	131
Балансова вартість		

Залишок на 1 січня 2023 року	47	47
Залишок на 31 грудня 2023 року	49	49
Залишок на 31 грудня 2024 року	55	55

13. ГРОШОВІ КОШТИ

(в тисячах гривень)	31.12.2024	31.12.2023
Депозити	6 913	2 831
Поточні рахунки	498	2 875
Всього	7 411	5 706

14. СТАТУТНИЙ КАПІТАЛ

(в тисячах гривень)	31.12.2024	31.12.2023
Зареєстрований капітал	35 000	35 000
Всього	35 000	35 000

Остаточним ключовим учасником шляхом опосередкованого володіння 100% статутного капіталу Товариства через пряму участь у статутному капіталі засновника, ключового учасника, власника істотної участі (100% капіталу) АТ КРЕДОБАНК є Powszechna Kasa Oszczednosci Bank Polski Spolka Akcyjna (ПОЛЬСЬКИЙ АКЦІОНЕРНИЙ БАНК "ЗАГАЛЬНА ОЩАДНА КАСА").

15. ОЦІНКА СПРАВЕДЛИВОЇ ВАРТОСТІ

Всі активи і зобов'язання, які оцінюються у фінансовій звітності за справедливою вартістю або справедлива вартість яких розкривається у фінансовій звітності, класифікуються в рамках описаної нижче ієрархії справедливої вартості на основі вихідних даних найнижчого рівня, які є значними для оцінки справедливої вартості в цілому:

- Рівень 1 - Цінові котирування активних ринків для ідентичних активів або зобов'язань;
- Рівень 2 - Моделі оцінки, в яких істотні для оцінки справедливої вартості вихідні дані, що відносяться до найбільш низького рівня ієрархії, є прямо або побічно спостерігаються на ринку;
- Рівень 3 - Моделі оцінки, в яких істотні для оцінки справедливої вартості вихідні дані, що відносяться до найбільш низького рівня ієрархії, не є спостережуваними на ринку.

Аналіз активів і зобов'язань за справедливою вартістю, за рівнями її оцінки станом на 31.12.2024:

Назва статті	Справедлива вартість 1 Рівень	Справедлива вартість 2 Рівень	Справедлива вартість 3 Рівень	Справедлива всього	Балансова вартість
Активи					
Грошові кошти	7 411	-	-	7 411	7 411
Довгострокова дебіторська заборгованість	-	-	21 235	21 235	21 235

Дебіторська заборгованість з нарахованих доходів		425	425	425
Інша поточна дебіторська заборгованість	22			22

За 2024 рік у порівнянні з 2023 роком переведення між Рівнем 1 і Рівнем 2 ієрархії справедливої вартості не здійснювалися.

16. УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ

Управління ризиками здійснюється Компанією у відношенні фінансових ризиків, операційних ризиків та юридичних ризиків.

Фінансові ризики включають ринковий ризик, кредитний ризик і ризик ліквідності.

Основними цілями управління фінансовими ризиками є:

визначення лімітів ризику;

переконання, що схильність до ризиків залишається в цих межах.

Управління операційними та юридичними ризиками має забезпечувати належне дотримання внутрішніх регламентів і процедур з метою мінімізації операційних та юридичних ризиків.

Ринковий ризик

Ринковий ризик, пов'язаний з відкритими позиціями по: (а) іноземним валютам, (б) процентним активами й зобов'язаннями і (в) змін в ціні. Керівництво встановлює ліміти щодо рівня ризиків, які можуть бути прийнятні.

Чутливості до ринкових ризиків включені нижче, засновані на зміні факторів, за умови, що всі інші фактори сталі.

Валютний ризик

Компанія не має відкритої валютної позиції та, відповідно, не є вразливою до валютного ризику.

Процентний ризик

Компанія не володіє фінансовими інструментами з плаваючою процентною ставкою та, відповідно, не є вразливою до процентного ризику.

Кредитний ризик

Кредитний ризик - ризик того, що Компанія понесе збитки внаслідок того, що її контрагенти не виконали свої договірні зобов'язання. Схильність Компанії кредитному ризику виникає переважно у зв'язку з операціями фінансового лізингу. Максимальний рівень кредитного ризику Компанією відображається в балансовій вартості фінансових активів у звіті про фінансовий стан. Для гарантій та зобов'язань надати кредити максимальний рівень кредитного ризику дорівнює сумі зобов'язання. Управління кредитним ризиком здійснюється шляхом отримання застави та за допомогою інших засобів зменшення кредитного ризику. Компанія наражається на кредитний ризик, пов'язаний з тим, що контрагенти можуть виявитися не в змозі своєчасно та в повному обсязі погасити свою заборгованість перед Компанією. Компанія структурує рівень кредитного ризику шляхом обмеження сум ризику по одному контрагенту (позичальникові або орендарю), групам контрагентів, а також галузевим і географічними сегментами. Ліміти кредитного ризику по контрагентах і продуктам (галузям, регіонам) затверджуються Генеральним директором і Фінансовим Комітетом. Крім того, Компанія здійснює моніторинг кредитного ризику шляхом аналізу фінансового стану контрагентів. Управління кредитним ризиком також включає в себе регулярний моніторинг здатності контрагентів проводити платежі в повному обсязі і в строк, аналіз фінансового стану лізингоодержувачів, а також моніторинг стану обладнання, переданого в лізинг. Такі ризики відслідковуються на регулярній основі і передбачають щорічну (або більш часту) оцінку. Компанія управляє кредитною якістю фінансових активів за допомогою внутрішньої системи присвоєння рейтингів.

В таблиці нижче представлений аналіз кредитної якості в розрізі класів активів із пов'язаних з кредитами статтями звіту про фінансовий стан на підставі системи кредитних рейтингів Компанії станом на 30 вересня 2024 року.

	Високий рейтинг	Стандартний рейтинг	Ниже стандартного рейтингу	Прострочені, але не знецінені індивідуально	Індивідуально знецінені	Всього
Чисті інвестиції в лізинг	21 235	-	-	-	-	21 235
Всього	21 235	-	-	-	-	21 235

17. УПРАВЛІННЯ КАПІТАЛОМ

Основною ціллю Компанії по управлінню капіталом є його підтримання на рівні, достатньому для задоволення операційних та стратегічних потреб, а також для підтримання довіри учасників ринку. Це досягається шляхом ефективного управління грошовими коштами, постійного контролю виручки та прибутку, а також планування довгострокових інвестицій, які фінансуються за рахунок коштів операційної діяльності Компанії.

Діяльність Компанії спрямована на підтримку достатнього рівня капіталу, передбаченого вимогами Цивільного кодексу України щодо вартості чистих активів товариств з обмеженою відповідальністю та мінімального розміру власного капіталу для фінансових установ, що надають один вид фінансових послуг відповідно до вимог Національного банку України

Цілі, політика і процедури управління капіталом протягом періодів, що закінчилися 31.12.2024 не змінювалися.

18. ОПЕРАЦІЇ З ПОВ'ЯЗАНИМИ СТОРОНАМИ

Як правило, сторони вважаються пов'язаними, якщо вони знаходяться під спільним контролем, або якщо одна з них має можливість контролювати іншу або може мати суттєвий вплив на іншу сторону при прийнятті фінансових та управлінських рішень. Під час розгляду кожного випадку відносин, що можуть являти собою відносини між пов'язаними сторонами, увага приділяється суті цих відносин, а не лише їхній юридичній формі.

Компанія здійснює операції з пов'язаними сторонами в ході звичайної діяльності. Умови операцій з пов'язаними сторонами встановлюються на момент здійснення операції.

До пов'язаних сторін Товариства відносяться учасники, що володіють часткою 20% і більше відсотків у статутному капіталі Товариства. Станом на 31.12.2024 р. 100% статутного капіталу Товариства через пряму участь у статутному капіталі належить АТ КРЕДОБАНК. До зв'язаних сторін Товариства відносяться також управлінський персонал в особі голови правління Товариства та членів правління Товариства.

Операції, що відбувались з пов'язаними сторонами протягом звітного періоду:

На 31 грудня 2024 р. відсутні непогашені залишки за розрахунками з пов'язаними сторонами.

Інформація про особи, що мають частку у статутному капіталі (учасники Товариства) станом на 31.12.2024 р.:

№ з/п	Повне найменування юридичної особи-власника (акціонера, учасника) чи прізвище, ім'я, по-	Вид участі (одноособно або спільно)	Ідентифікаційний код юридичної особи-власника або реєстраційний номер облікової картки платника	Місцезнаходження юридичної особи чи фізичної особи-власника	Частка у статутному капіталі Компанії	Загальний розмір впливу на Компанію
-------	--	-------------------------------------	---	---	---------------------------------------	-------------------------------------

1	2	3	4	5	6	7
1.	АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО „КРЕДОБАНК”	одноосібно	09807862	Україна, 79026, Україна, м. Львів, вул. Сахарова, буд. 78.	100%	100%
	Всього:				100%	100%

Розкриття операцій з пов'язаними сторонами у 2024 році

Операції з особами, що мають частку в статутному капіталі (учасники Товариства):

Пов'язана особа	Вартість операцій за 2024 рік, тис грн.	Вартість операцій за 2023 рік, тис грн.	Документ	Характер операцій
АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО „КРЕДОБАНК”	-	25 000	Рішення єдиного учасника № 06/2023 від 22 травня 2023 р.	Збільшення розміру статутного капіталу
АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО „КРЕДОБАНК”	371	1127	Генеральний договір банківського вкладу №DL/1038126 від 24.11.2022р.	Виплата відсотків за договорами депозиту

У 2024 році Компанія не здійснювала нарахування і виплату учасникам дивідендів.

Інших операцій з підприємствами під спільним контролем не було.

Операції з провідним управлінським персоналом

Пов'язана особа	Вартість операцій за 2024 рік, тис грн.	Вартість операцій за 2023 рік, тис грн.	Документ	Характер операцій
Провідний управлінський персонал	960	698	Договір про надання послуг (цивільно правовий договір)	Короткострокова винагорода
Провідний управлінський персонал	553	420	Трудовий договір	Короткострокова винагорода
Провідний управлінський персонал	-	-	Угода	Поворотна фінансова допомога

Залишки заборгованості перед провідним управлінським персоналом:

Пов'язана особа	Сальдо на 31.12.2024		Сальдо на 31.12.2023		Характер залишків по операціях
	Дебет	Кредит	Дебет	Кредит	
Провідний управлінський персонал (ЦПД)	-	-	-	17	Короткострокова винагорода
Провідний управлінський персонал (ТД)	-	-	-	79	Короткострокова винагорода
Провідний управлінський персонал	-	-	-	-	Поворотна фінансова допомога

До складу ключового управлінського персоналу входять Голова правління Товариства, Члени правління Товариства, Головний бухгалтер та Внутрішній аудитор. Виплачені винагороди ключовому управлінському персоналу включають у себе виплату доходу у вигляді заробітної плати і премії.

Суми по операціям з ключовим управлінським персоналом розкриті в таблиці вище та відображені у складі витрат звітного періоду.

Операції з пов'язаними сторонами, що виходять за межі господарської діяльності протягом 2024 р. не здійснювались.

19. ПОДІЇ ПІСЛЯ ЗВІТНОГО ПЕРІОДУ

Після звітного періоду не відбувалось подій, інформація про які має бути розкрита в фінансовій звітності.

Голова правління

Головний бухгалтер

Рябуха О.І.

Поліщук О.С.

ЗВІТ НЕЗАЛЕЖНОГО АУДИТОРА

Учаснику ТОВ «КРЕДОЛІЗИНГ»

Національному банку України

Звіт щодо аудиту фінансової звітності

Думка

Ми провели аудит фінансової звітності ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «КРЕДОЛІЗИНГ» (далі – Товариство), що складається з Балансу (Звіту про фінансовий стан) на 31 грудня 2024 року, Звіту про фінансові результати (Звіту про сукупний дохід), Звіту про рух грошових коштів (за прямим методом) та Звіту про власний капітал за рік, що закінчився зазначеною датою, і приміток до фінансової звітності, включаючи стислий виклад значущих облікових політик.

На нашу думку, фінансова звітність, що додається, відображає достовірно, в усіх суттєвих аспектах фінансовий стан Товариства на 31 грудня 2024 року, його фінансові результати і грошові потоки за рік, що закінчився зазначеною датою, відповідно до Міжнародних стандартів фінансової звітності (МСФЗ) та відповідає вимогам Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» щодо складання фінансової звітності.

Основа для думки

Ми провели аудит відповідно до Міжнародних стандартів аудиту (МСА). Нашу відповідальність згідно з цими стандартами викладено в розділі «Відповідальність аудитора за аудит фінансової звітності» нашого звіту. Ми є незалежними по відношенню до Товариства згідно з Міжнародним кодексом етики професійних бухгалтерів (включно з Міжнародними стандартами з незалежності) Ради з Міжнародних стандартів етики для бухгалтерів (Кодекс РМСЕБ) та етичними вимогами, застосовними в Україні до нашого аудиту фінансової звітності, а також виконали інші обов'язки з етики відповідно до цих вимог та Кодексу РМСЕБ. Ми вважаємо, що отримані нами аудиторські докази є достатніми і прийнятними для використання їх як основи для нашої думки.

Суттєва невизначеність, що стосується безперервності діяльності

Ми звертаємо увагу на Примітку 2 у фінансовій звітності, в якій розкривається, що 24 лютого 2022 року російські війська почали вторгнення в Україну і на даний час відбуваються активні бойові дії. Ці події або умови разом із іншими питаннями, викладеними в Примітці 2, вказують, що існує суттєва невизначеність, що може поставити під значний сумнів здатність Товариства продовжувати свою діяльність на безперервній основі. Нашу думку щодо цього питання не було модифіковано.

Відповідальність управлінського персоналу та тих, кого наділено найвищими повноваженнями, за фінансову звітність

Управлінський персонал несе відповідальність за складання і достовірне подання фінансової звітності відповідно до МСФЗ і вимог Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» та за таку систему внутрішнього контролю, яку управлінський персонал визначає потрібною для того, щоб забезпечити складання фінансової звітності, що не містить суттєвих викривлень внаслідок шахрайства або помилки.

При складанні фінансової звітності управлінський персонал несе відповідальність за оцінку здатності Товариства продовжувати свою діяльність на безперервній основі, розкриваючи, де це застосовно, питання, що стосуються безперервності діяльності, та використовуючи припущення про безперервність діяльності як основи для бухгалтерського обліку, крім випадків, якщо управлінський персонал або планує ліквідувати Товариство чи припинити діяльність, або не має інших реальних альтернатив цьому.

Ті, кого наділено найвищими повноваженнями, несуть відповідальність за нагляд за процесом фінансового звітування

Відповідальність аудитора за аудит фінансової звітності

Нашими цілями є отримання обґрунтованої впевненості, що фінансова звітність у цілому не містить суттєвого викривлення внаслідок шахрайства або помилки, та випуск звіту аудитора, що містить нашу думку. Обґрунтована впевненість є високим рівнем впевненості, проте не гарантує, що аудит, проведений відповідно до МСА, завжди виявить суттєве викривлення, якщо воно існує.

Викривлення можуть бути результатом шахрайства або помилки; вони вважаються суттєвими, якщо окремо або в сукупності, як обґрунтовано очікується, вони можуть впливати на економічні рішення користувачів, що приймаються на основі цієї фінансової звітності.

Виконуючи аудит відповідно до вимог МСА, ми використовуємо професійне судження та професійний скептицизм протягом усього завдання з аудиту. Крім того, ми:

- ідентифікуємо та оцінюємо ризики суттєвого викривлення фінансової звітності внаслідок шахрайства чи помилки, розробляємо й виконуємо аудиторські процедури у відповідь на ці ризики, а також отримуємо аудиторські докази, що є достатніми та прийнятними для використання їх як основи для нашої думки. Ризик невиявлення суттєвого викривлення внаслідок шахрайства є вищим, ніж для викривлення внаслідок помилки, оскільки шахрайство може включати змову, підробку, навмисні пропуски, неправильні твердження або нехтування заходами внутрішнього контролю;
- отримуємо розуміння заходів внутрішнього контролю, що стосуються аудиту, для розробки аудиторських процедур, які б відповідали обставинам, а не для висловлення думки щодо ефективності системи внутрішнього контролю;
- оцінюємо прийнятність застосованих облікових політик та обґрунтованість облікових оцінок і відповідних розкриттів інформації, зроблених управлінським персоналом;
- доходимо висновку щодо прийнятності використання управлінським персоналом припущення про безперервність діяльності як основи для бухгалтерського обліку та, на основі отриманих аудиторських доказів, робимо висновок, чи існує суттєва невизначеність щодо подій або умов, які поставили б під значний сумнів можливість Товариства продовжити безперервну діяльність. Якщо ми доходимо висновку щодо існування такої суттєвої невизначеності, ми повинні привернути увагу в своєму звіті аудитора до відповідних розкриттів інформації у фінансовій звітності або, якщо такі розкриття інформації є неналежними, модифікувати свою думку. Наші висновки ґрунтуються на аудиторських доказах, отриманих до дати нашого звіту аудитора. Втім майбутні події або умови можуть примусити Товариство припинити свою діяльність на безперервній основі;
- оцінюємо загальне подання, структуру та зміст фінансової звітності включно з розкриттями інформації, а також те, чи показує фінансова звітність операції та події, що покладені в основу її складання, так, щоб досягти достовірного подання.

Ми повідомляємо тим, кого наділено найвищими повноваженнями, інформацію про запланований обсяг і час проведення аудиту та суттєві аудиторські результати, включаючи будь-які суттєві недоліки заходів внутрішнього контролю, виявлені нами під час аудиту.

Звіт щодо вимог інших законодавчих і нормативних актів**Закон України «Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність»**

Відповідно до Закону України «Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність» аудитори мають надати додаткову інформацію та запевнення.

Основні відомості про аудиторську фірму

Повне найменування

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ
ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «АУДИТОРСЬКА
КОМПАНІЯ «КРОУ УКРАЇНА»

Місцезнаходження

04210, м. Київ, Оболонська Набережна 33

Інформація про реєстрацію в Реєстрі аудиторів
та суб'єктів аудиторської діяльностіНомер реєстрації в Реєстрі аудиторів та
суб'єктів аудиторської діяльності 3681Суб'єкт аудиторської діяльності, який має право
проводити обов'язковий аудит фінансової
звітностіСуб'єкт аудиторської діяльності, який має право
проводити обов'язковий аудит фінансової
звітності підприємств, що становлять
суспільний інтерес

Партнером із завдання з аудиту, результатом якого є цей Звіт незалежного аудитора, є Олександр Коновченко.

За і від імені ТОВ АК «КРОУ УКРАЇНА»

Директор з аудиту

№100594 в Реєстрі аудиторів та
суб'єктів аудиторської діяльності

Віталій ГАВРИШ

Партнер із завдання

№101572 в Реєстрі аудиторів та
суб'єктів аудиторської діяльності

Олександр КОНОВЧЕНКО

м. Київ, Україна

31 березня 2025 року